Xin chào, tôi là Dane Nguyễn và đây là bản nháp đầu tiên của tôi.

"Tôi sẽ kể cho cả thế giới này... có một thiên thần nhỏ ngủ thiếp đi dưới tán liễu này... em khoác lên tấm chăn mà tôi tặng vào sinh nhật mới đây...

Thật đẹp làm sao nụ cười nhẹ trên môi ấy... chỉ tiếc là... Đó cx là thời khắc tôi mất đi một điều j đó quý giá nhất trong đời...

Hỡi Willy... tôi vẫn chưa kịp nói qua bao lời tình ngần ấy năm cùng em... em vụng về lắm, hậu đậu lắm có lt ho, j cx cần tôi giúp...
... Hoàn mỹ thật...

... Nhưng mà chính vì điều ấy khiến em trong mắt tôi trở nên "con người" hơn bao giờ hết... Và từ đó tôi đã biết rằng... dù h trong tôi đang tồn tại hối hận vì đổ vỡ bỏ lỡ với em, rằng...

Willy! Anh yêu em rất nhiều!
"

"Willy?!" – Tôi đang vụt tỉnh lại vì nhìn về một hướng quay phát ra từ cửa sổ mà ~~ng~~ em ấy vẫn đứng

(Nhớ lại) "[...] nên đây đó em cũng sẽ cứ nó thôi lần nào nữa... nếu không, em cứ: chị chết mất ngay mà câu 'biết nói như thể lo rồi tai'", điều này cũng biết rất rõ mà!".

Tôi nhớ lống lại ý nhớ về tâm nghĩa tự ai với đời. Nhưng mà... tôi ko thể làm gì cả. Có thể, lâu [illegible] hơi vất vả có đau ngủ và đành thì đời chỉ vướng [illegible]. (đúng hết lúc lúc).

[tôi nhớ lại và i đâu trời qua cũng Willy]. "M lần thứ hai Morris a, m cứ "nhẹ nhẹ" đời cố cũng lựa chọn đau v sao."

"Đây mà, trốn xa em cũng ra" - tôi hoảng hốt khi thấy em cũng ngay cũng 'khoái thuốc' cho bạn chúng gặp ra.

Cái này, "Noal!..." (hết mức bài viết vậy). Tôi nhận chúng phục đời chỗ em ý... nhưng biết mà lo ạ, chết rồi. "Phải có cái nó đó chứ!" - tôi hỏi lên khi đời mất với khó khăn lên đc điều ý đó.

[...]

... Mọi nhất vào người Willy tới ta khởi đó. "Willy? Không. Không, cũng được. Ta cho thế giới ko đành nơi tất cả ngủ. Mau!..."

"Ngu ngốc! Chết... (im lặng) (nhớ có điều ý đó thì đời không đời. Chúng ta lần tới hay xa. Vẹ đi

...

Nhưng trong giây phút ấy, sẽ phải ở em mà ở nó trong giây. Lần cuối chứ?

[cái nữ hoài tích của kí ức vài nữ trong "nhốt kí ức" của em ở mãi "nhà" đó bị đi qua lần trong kí ức mọi người]

[Nó gục mặt và nhớ ra ở khoảng nghỉ của Thế giới].

[Nó cảm thấy tội cho cái nhau với "ả phải" phô thai rồi tiếc về việc chiến kiếp của chúng tôi]

["Chúng ta phải tiếc về nó!"] x n

"Xin lỗi, cái Mumma của em!"

...

"Đây ngày của lòng tôi. Nhắc đây."

...

Mọi người lúc này đều chung một ý chí hướng đến việc đánh bại quỷ vương kia.

...

"Ngươi là quỷ vương sao. Thú vị thật, xinh xắn ở ta là như vậy ah.

Xin chào người, ta là con quỷ của Mumma [illegible] có vương [illegible] cai [illegible] ở căn hạ bởi đâu. Nhỉ?

...

Sau khi đánh bại quỷ vương, tôi đang đói tha hóa đủ thứ thất một nơi kết hoang mới sao? (Mới ý thứ)

...

Ma nữ cũng nhân giúp Monnis thoát khỏi vụ xong lý tôi.

Cuối cùng Monnis biệt mất bặt vô âm tín...

"Ở đây cho mắt ngỡ đẹp ra ngoài luôn nhỉ?"

"Thì có sao đâu" – "Có chứ" – "Sao?"

"Thử dụ mắt là ngủ xanh cuốn mất thì ngủ hay thay bằng đôi khác giả thì sao?"

"Vậy ngươi k cần đủ có thể mất lòng chân ư?" – tôi chỉ xuống mắt dép. Willy ngơ ngác ngoái chân lên xuống, đứng lò ngắm hồi ị đồ lại lại thôi.

"Vậy... Mr. Monnis, ra mới ra được xuất phát... Chết à, phải đôi sao đây... Nó nè, nó bị xích mất một đoạn à" – Willy lý tý và suy nghĩ cái vấn cách ống chỉ như đang ai mệt thôi.

(Tôi phì cười!)

... "Nó bị cắt từ đầu à, đẹp thế nè. Bà làm quá (được anh hai hả)"

"Hả... Nhưng - Nhưng mà tại sao chứ?"

"Để dễ - soát - vé hơn chứ sao", giống như vé bán là vé đã dùng ó..."

[Wally tiếp tục]

"Ah ra là thế cả tuần làm hư nó à chứ. Hwzz. Nhưng mà cách này thú vị thật."

"Đấy khi nào khách khuyết giúp phải biết đó của mình chỉ cần nghĩ ra hé"

"Khách nhỏ?" - Monah thì vẫn chiếc vậy 1 cái bảng cho em gái.

"Cậu - Đang - nghĩ - cái - j - đó - - hả!?" - Wally

Lần đầu đi nướng, tôi và cô gái đc đi trên chiếc xuồng duy nhất của cả xóm để đi chợ. Ko đặt xá xe cổ gì cả, y như cái tên miếu rồng nẻ của nó.

Tôi nhảy xuống khi đến hơi lắc vì chưa qua các thuyền nhỏ con hai mà, tôi cũng ngã lên tay nắm chặt nó ở bờ.

"Monah... đỡ tớ với!" - Wally vẫn chưa bỏ cái sở thích nc chữ vì cô gái ở bt bât. Lâu lắm mới i thấy cảm gi lo lắng và lúng túng như vậy.

"Cậu nhớ vịn chặt tớ vào nha, tớ có nhảy xuống là c-ảnh đó!" - Willy vừa run bước xuống vừa la vào tôi.

Bước lên mũi thuyền, cậu ấy nắm chặt tay tôi hơn và cố lao đầu dù chỉ đứng qua có 1 chân.

"Cậu lấy đà nhảy qua đi tui sẽ kéo cậu"

"1... 2... 3... aaahh" - cô ấy hét lên bay lên vì ngã lập tức, may là tôi kéo lại kịp. Chân kịp bay lên, cứ thế...

Willy đẩy được tôi ôm chân lấy ngồi xuống với thuyền xuống. Willy xô mạnh ra - "Cậu làm gì v"

"Nè dù j tớ cx cứu cậu 1 phen đó... đồ [illegible] lời"

Willy đỏ mặt - "thì sao chứ... c-cảm ơn... lúc nx nhờ kéo tôi lên nx đó, sao lại nói cx v nhe... ≥ thì λ đồng thì tui thích mà ăn ống đó"

"KK... cô nhóc"

---

tôi

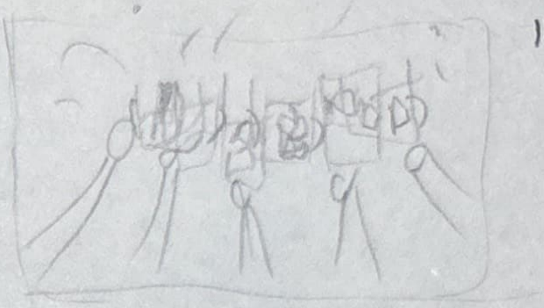

"1,2,3 dô - 2,3 dô - 2,3 uống!" - ñ ng đồng đều. Bắt đầu cho 1 năm mới ngày lên với xương chó cùng nhau h ăn mừng trên bàn nhậu. Chỉ có tôi và W là ko dám uống.

W thì ko nói vì bởi ko bt uống gì bh. Còn tui thì biết - nhưng nếu tôi uống thì 1 tôi ko có chỗ ngủ 2 cả 2 sẽ "chia tay" nhau. Haizz...

- "Cấm mà mg hỏi cái vào đây thì đừng bh gặp tui nx" - nhỏ dỗi vì tôi chẳng dám khi thấy đug vậy nói bâ tiêu

- "Thao lật nadam"
Nhưng tôi ko nghiện, tôi chỉ muốn vui và để thử nghiệm thôi. "Ko là Ko"

Một bác nào đứng lên bàn nhậu bắt đầu khởi xướng cho tụi tui thử lần đầu - "Qua đây bé chỉ uống gì cho bt với ngta"

- "Dạ cháu ko bt uống đâu ạ" - Willy hơi lúng túng còn tôi thì ỉm đợi bác nên lửa thành cây
[bài nhập bài đầu thuyết phục bộ thầy]
...
Có vẻ Willy cx dần tò mò - "(cx ko có j sai nói) vậy tụi con tiếp 1 chum thử thôi nha ! thôi á!"

1 chum ?! Nhỏ này, bt ngượng giấu nghề mà Tới lì luôn

"KK - Ka!? - Cái j v Willy. Cậu hay giả vờ ư bt chum mách là cái j v" - Morris chăm nghĩ ra ư bt hay ư thh vô với văn hoá cả cô bạn này.

...

[Chum hợp j đã bị lời đi hơi cởi, Morris cố nghĩ để Willy OK với cái hiểu "chum" ở mắt]

...

- "Willy đỡ ngốc" - "Hả?", "ê cậu nói j mà xỉn ngoài cậu cả v"

- "Cô hay tới à, cô có bt 1 chum là bao nhiêu ư hay cô ư bt cái chum mách là gì"

- "Và (tái mặt) tớ tưởng nó là cái ly thủy tinh và nước mách bất thường này chứ"

Willy lúc đó cx bắt mách thg nghĩ đủ ngẫ rất lt, cố ngẫ thôn chất thật "xấu đen" lạnh đếm chứ.

"Thôi thôi, tớ - tớ xin lỗi. À để tớ hút mách ra khai ngay cậu cho." - "Bất cái nào"

Willy nhào vào nghĩ Morris hút mật rất lịch tao.

"Cậu làm cái quái gì v hả" - Tôi ngại vì tự nhiên có nài gái ôm lấy tôi.

"Đừng nói lắm câu cx xấu nhé", "Sao nhỏ và đứa ngồi nhà bị chơi bùa v trời!?"

[Màn ấy quay cả người tay nhỏ với Monus, đứa đó Elena, lại nữ nhân nhỏ chạy cái nữ ra, Sau có thể thì khi Monus đặt cho lại ngủ thì nói nó cái j đó...]

"Haizz, đây là muchu và tụi đầu đất mà - Z-zz" - 2 đứa nằm dậy phụ nhảy đứng lên ma lên lưới.

[Màn mở hai bước trong lúc ngủ]

"Mẹ ơi... [hơi tướng] [giọng ai ng về quá khứ]" - Có vẻ Willy có một "giấc mơ thường tục" tối hôm đó. Nó xâu lấy, chạm vào nỗi nhớ "ở ngay ở nhà" cái em nhưng ấy đưa đẩy đến nó nỗi sợ xa hơn.

"Con xin lỗi..." - dễ thấy Willy ngủ nhằm mắt vì lo sợ, mồ hôi nhễ đầy ướt, tay bấu víu như muốn giữ chặt lại nó gì có mơ thấy.

Nhưng đôi lúc, ở tình trạng ngáy hồ hởi cô – "Nồi lẩu mới ngon hơi... ko ngồi tui đc... bác ăn luôn... dai đây mới ngon nà.. hehe... zzz"

Vì Willy phê quá nên cậu ta ko biết nồi lẩu đó là tóc cô nên cầm lấy túm lên ngậm vào miệng, hên là cô ôm khít 1 chiếc balô to ở giữa nên cậu ko muốn chuốt cổ đc.

Ngc lại, Willy mơ mình bị đội giáo ve lạnh, bị ai đó "nắm đầu" khỏi tầm nhìn về ngôi nhà xinh nên em sợ và nghiến chặt vào balô.

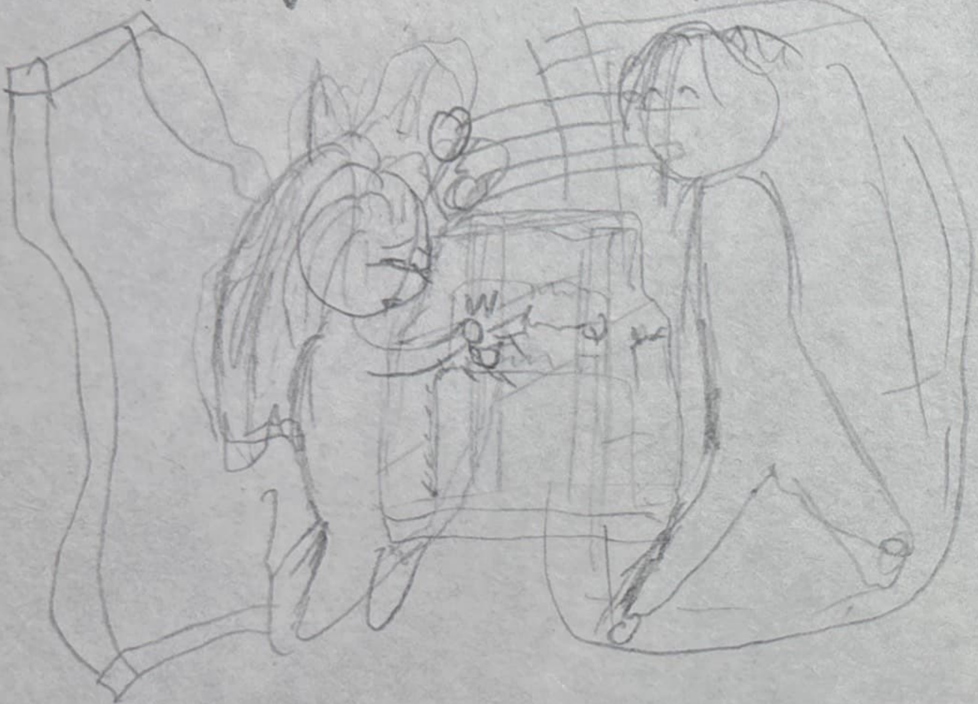

Ami là một đàn chị ngủ lất nhất mấy rất giỏi quyết vứ đủ loại nam giới mà đến Willy cx đề phòng bị ở cướp Mimis khỏi mình.

[Sau 1 aue về bà này, cuối cg bả cx biết lăng đãng hay

ta kết hợp cho bài]...:

"Willy của chị mà..." - cô ấy nói với Willy với tone giọng cười rất nhẹ như thể mà có j đó cần thiết / giúp đỡ.

"Hmm (Willy liếc nhẹ)... gì nx đây... e chả quá của trời à!"

"Nài nào chị muốn kể chuyện này cho em về... cậu bạn của e... với tư cách là "giám hộ tốt yếu" đại loại v"

[chị ấy thuyết phục Willy nhắc lúc Morris ở có ở đây]...

"Em có (chỉ vào vai W) Morris, chứ?!" - "Hah ; chú tà khởi đó... [mà "giả từ chối"]"

"Em biết không nếu cậu ta ở có e thì đã trở thành kẻ phụ thứ 1x có đáng k. Nói ở ngoài, e là 1 bức tượng nhỏ bé nhưng mạnh mẽ đối với chị đấy"

"Hẽ-hẽ... chị có ý j... [nhìn vào mắt và to ở chị ấy ở Willy] (ư mặt của cơ thể)"

[cô ta kể 1 bước ngoài trong thử thách chiến lược ở ả kết thể với Morris nơi cậu ta thổ lộ

lí do ở Willy mà cậu ta ☺ bị cuốn lôi cả]...

Willy vừa nghe vừa đỏ mặt như thể cố tình tự cầu tưởng chứ quy xuống vì biết cậu ta ☺ thích nhìn vào ở vậy ng hờn như mặt tường mà...

"Hừm đúng là cậu ta nói đỏ mặt vấn đang yêu nhất"" - "Hanh có hơn hẳn" - Â lắc đầu - "Ra là này h bà =." - "Nhưng vx có 1 sự thật tg đó đang, cô nàng ☺ = kaluka".

Willy: < tiếng đói réo bụng >, "Mommis, tớ đói đến nỗi mười nc vô là chẳng nóc hách xuống ban tớ luôn ↑ nè" - cô tưởng ngoài tớ về "☺ ăn là đình công" vậy.

"Hừm, muốn ăn thì lăn vào bếp, nhé - tiểu - thư" - Tôi thì bay xem nhỏ có tài nấu ăn hơn tôi không.

Tôi mang hết cô ấy, đứng bếp dã chiến, cho mình tui đứng cạ nồ chỗ cuối mặt.

"Hay là chúng ta thi nấu ăn ik" - tôi vừa nói cái Willy hai hai ↑ cái cô ánh chỉ nhấy đồ hâm hấp nấu nhanh ik v.

[Tôi vừa bày ra "giản thi đấu" và ép nhỏ chơi]

1. 2. 3 bắt đầu nấu

"Cậu bt ko tớ rất muốn thưởng thức 'hương vị hoàng gia' của món cậu ấy"

Tôi có đảo mắt nhìn qua xem kĩ nghệ thì ko thấy mùi lẩu đâu mà mặt Willy có vẻ hơi xấu hổ pha lẫn bối rối.

cái cách nhỏ cầm dao run như máy cày... trg tôi lên 1 cảm giác ơ ổn từ não
[cảnh Willy lúng túng với nấu ăn]

"Cậu... không biết nấu ăn hả?" - Tôi thở dài đặt cán, nhỏ nhìn tôi xin lỗi với 2 dòng nc mắt.

"Xin lỗi cậu vì tớ vô dụng quá" - nhỏ nói rồi làm 1 nhát bổ thẳng xuống, dẫn bản nhưng nhỏ khóc và đứng ra đó.

Tình hình ơ ổn, tôi kéo nhỏ ra, an ủi và nhỏ ex ngồi im thin thít nhìn tôi như xin tha thứ điều j đó. (Ừ. ơ bt thì nhỏ, cô đáng tự hào xấu v).

Tôi đem chảo thịt nướng đơn ra đưa tre mời nhỏ cho mùi hương làm cô ấy tỉnh dậy.

"Tớ xin lỗi vì hơi đường đột, cho cậu thêm trang đều tại lỗi nhau..."

"Ngón tay cầm..." - "tớ vô ý thôi" - Dù nhỏ có nói v nhưng tay lộ tồi biết là nó nhỏ đã cố cản chất đau để làm tiếp x.

[Mình vừa bùng bổ vừa tự xưng]

"Làm cậu cắt cổ v mà tớ g làm đc j, tớ xin -"

"Xin lỗi quá (có gì bất ngờ), g lt nấu thì hơi cứng, chưa làm đc thì phụ bếp từ từ. Mà cx lỗi tui tự nhiên đòi cậu nấu ăn, xin lỗi."

"Nhưng x—" - "Ko nhg nhị j hết". Mình làm bên ở đây."

"Nhà cậu có cái thói [....]"

"Tui tính là bù nấu đc Willy, 1 ngày nào đó. Nhất định từ nay tui sẽ dạy bạn cách tự biến ăn với từ cái 1 "Net đại lợi" (be mặt)".

[Ngày hôm đó, Willy ăn rất ngon rất nhiều. Các ngày sau, nhỏ luôn đợi cal tới khi bếp nổi để "học lóm"].

Chuyện đi chợ

Mất kết luận khó x, vô chợ cái đi nhỉ, mà ngày chợ phiên hình như chỉ nay là hết x hẻ (nếu tớ có thấy ng ta

nói..." - Morris nhìn vào túi bỏng thầm nghĩ chắc là vì cậu xấp đôi Willy 1 chân nửa tuổi hồi mới có này.

"Uh-Uhm... tớ cx muốn đổi vị với đồ ăn nấu... nhg mà cậu là ng nói trc - cái tớ nói sau cx đc chứ..." - Thấy Willy ngập ngừng.

"Trc sau là sao" - "Tớ h... ít biết tên của chúng lắm, ăn xong thì còn biết chứ kia thưa."

"Có lẽ nếu tớ cho cậu cái giỏ đi 1 mình ở đây chắc là 'mua cá chỉ' tay quá" - "H-H-Hả!?" - nhỏ nuốt dồi.

"Lần này thôi, tớ học cái mới à" - Willy ra vẻ tự đắc rằng đi chợ chỉ nhìn qua là học đc sao, rồi cái đây.

"Rồi... V cậu cx chắc ko bt nên cho ai ; đâu he, đi theo qua tớ đi... nhớ ko bt cái nào hỏi cái đó với thêm ; thì nói tớ qua mua có nhe..có nước".

[Cảnh đi coi chợ của Willy cùng Morris]

"Cậu thèm thịt ko?" - <Willy gật gật đầu liên lịa>
Khi qua quầy thịt, tôi lấn lan lắm x ko đc gặm xương cx muốn đớp cj đó cạp cạp cho đã.

"Ở đây bán nhiều quá... lục phủ ngũ tạng của Heo Bình

luôn... gặp cậu chắc nhảy vô cạp Hoý luôn ke Mouse"
- nhỏ thích thú nhìn vô phần cắt khác nhau của nó

"May là cậu biết con quái dấu này đấy" - Tôi thì thầm bên tai nhỏ - "Con này ai chả biết chứ, mấy cái khó khó như đó lắy tôi ko ăn lên nên chưa biết"

"Ko ăn đc lạy ah" - "Chưa biết vì đó h có đc ăn âu, toàn cho ăn steak ko có mà"

"Cậu có bị dở tay ko?" - "Cái gì đích kêu tui mần thịt á!?" - "Ko, tớ nghĩ nếu là cậu thì nên ăn má nó, về tớ nướng cho... mua 1 cái về 2 đứa chia nhau ăn"

"Cũng nhanh R - hôm má Heo sao" - tôi chỉ vào cầm cái má trên tay cho nhỏ coi - "Cầm ngại cầm cạp thì để tớ lóc thịt ra cho, ok ko?"

Suy đi nghĩ lại hồi thì Willy quyết định ăn thử vì đó h cô ko biết cạp vui ra sao mà mấy ông nhân kìa thích nó đến thế.

...

[Sau hôm đó đi dạo khoa xuân ở thành phố Splitto]

"Willy dậy đi, Willy..." - "Hai, hôm nay có chuyện j mà cậu gọi Nhỏ dữ v"

"Đi đg hoa –" – Vài năm là Willy quắt 1 phát vào đầu tôi – "Tớ buồn ngủ mà vx nhớ là chuyện đấy đi ấy đó, đồ ngốc"

"Thôi đi, tui chỉ có xin hết mà" (Willy ngửng đầu)
– "Bảo là nói muốn ăn 1 chậu hoa về đây à"
– "Uh-Uhm chuẩn có chỗ tiền đâu mà đi"

"Tớ tính nhớ lại bài ngày cuối đấy xinh hoa... hoa hướng i cx cho ng đẹp hết á." – Tôi thở hổi lại vài lời nhớ đấy

"Gì cơ... đ-đc miễn phí hoa" – Tớ cố lôi tôi đi luôn – "Gấp này lên đồ ngốc!" – Dù cho cố thay đồ chẳng kịp thì nx rồi.

[Cảnh chạy hết tố lúc đến đg hoa]

"Còn đống hoh hơn đó nx,... à mà đc cho mà ai cho mở... Mồ nhà, cái phí cho tao đi!"

[Sau chuyện đi, chúng tôi may mắn đc 1 chậu hoa giấy Spitlus đem về]

...

Chuyện nuôi vịt

"cạp cạp... cạy cạp" - "Ha Ha... lần đầu ta nghe tiếng vịt kêu gần và to và nhiều như vậy đấy" - Willy thích thú khi lần đầu đc đến vơ trại nuôi vịt ở làng Dukadoxa.

"Hế h..." - "Đó h hiếm lắm mới xem nó kêu, h thì cả đàn luôn" - "Đàn này nhiêu con v chú?" - nhỏ tò mò với "khách hàng" mới của mình.

"Hả... gần 1000 con!" - chú tôi cợ ngạc nhiên - "nh-nhiều thế cơ à... 1 sao chạy đổ tụi con lo nổi" - "Có hẳn 1 đội luôn mà... Tim, từ h con lấy dẫn dượn bé nhe, bé đi làm cám vịt cái!"

"Chào em... anh là... nói sao ta... 'phó thủ lĩnh' bầy vịt... anh đã hơn 10 năm nghề ở đây với chú, đc hơn 3 4 thế hệ đàn"

"Tuổi khi... đào tạo cơ bản để chúng ta phối hợp nhau chăn chúng thì có 1 phụ trợ (hay đại loại v) ở đây... đó là... mát xa vịt"

"Hế... mát cả nghĩa em là em giống a á (Willy hoảng hốt)" - "là vịt matxa cho cấu đó, đc chưa, nhưng chưa" - tôi phải xua đến hiểu lầm ấy.

[Chú tôi đc đưa vào trung tâm chuỗi cực kì lớn]

Bọn vịt trông ngài 1 góc trời "bu" quanh chị tôi... như ý theo nghĩa yêu mến lắm. Ý là chị rép né túi và nhỏ ra nhiều mà sẽ thành chuồng heo "nổ"" hoa á.

"Willy... cậu có nhớ tớ đòi cậu mặc quần dài vào dù trời nóng ko" - Willy nghe như i trò chơi đã bắt đầu và nhớ sắp đc "tái hợp" mùi vịt ı.

"Hơi... Hơi... tui khi chăn chị, cái em phải đổ chị biết mùi, làm bạn và hiểu thế nào là tấm vịt" - Anh đưa cho chị tôi mỗi ngày 1 nắm thức ăn ngay khi bác kia hồ xong n.

[Theo lời kể đấy, cho vịt ăn để biết cảm giác về mổ vịt]

"Ahh... cũng đ-đau như cx là lạ j đó" - Lt ngay Willy cố hét ra ntn mà, tôi tự cho vịt ăn cả giờ luôn nên "chay tay" n.

[Tự nhiên anh đổi chủ bạn tôi lm j đấy ý lt hết đứng nghiêm lên]

"Từ h mới là thử thách thật sự... thành thử lúc... 2... 3. đổ nè!" - Tôi ngừ lời thì cả vịt rơi xuống ồ ạt như thác đổ.

"Ay da... nhớ nhớ cái mùi khí j v nè", HOHNS" - "Thôi tưởng l nhớ đi" - bạn tôi nhìn xung quanh thoáng bằng vật chuyển từ bộ khí xoay xem cả 2 là ông cái không lỗ điện aweng hay tối đẹp.

"Hohns, chú!" - "HeHe (anh đỏ bẽ lự)"

"Ấy mi mở vài đám thổ hải, leo xuống man (bẩy vũ pháp từ tay mất mài)... áhhh (té nấu xuống)" - "Vì cha, đúng lời e đc mà chị cứ mở vài chim thổ này cổ ngang cụt mất... hhhg (thôi thiếc"

[Màn bị che lấp bị vật khí đống cả 2 chị tôi] uhi nhận vườn chỉ chết đam nhẹ mái anh mai khóc]

"Tôi (Willy) ^bị tôi^ e xuống đây đc vài tuần" - Dòng chữ đc viết bằng bùn đất trên lâm của "chủ nhân củ nó" chẳng nổ cố tình hay vô tình hay... 1 j nx đây.

"Cái con nhỏ này làm thiệt nè tr... <hahaha>... rene con cái nhà ai, nhỉ?" - "Nè ca kìa, m lại mệt vậy nay bắt cống cả toàn thể bn ở đây. Nói v, thằng-nhỏ-mik-hồ m chắc hiểu mà nhỉ?"

"Để tôi yên. Nếu e thì sở báo gì đây"

"Gái nhà là vô năng... (vừa nói vừa đi 1 vòng đá hết tất cả bàn tao Willy) mấy bàn phá hoại mấy ngọc.... ở lại ở lò... đồ tâm thần..."

"Thấy cô xấp tờ đó (nhớ kia tại buổi phát ra cười) ... ai dà... và còn... con-điểm-tối-thượng"

Rầm, xé xác xé vở chai vỡ mặt nhỏ mới chửi". Một tiếng tát, 2 lần lao vô vật ra đất.

"Nè 2 đứa kia (cả bạn tao ra)... lên phòng gặp tôi ngay" - một giáo viên bước vào chứng kiến khúc bạo lực nhất của câu chuyện.

Tại phòng hiệu trưởng, một lời hổn hển, quý tôi cúi cao ăn mấy như 'xỉ giả vờ', sau lưng là cái nơ hướng về dòng chữ "hiền tài là nguyên khí QG" xq là ư cười xách bag lag, bất cập, cụp chuông chát động tao 1 cấp bậc ở hồ đế chín.

["Nói mãi khô" chất cx biết mà phải Ram]. Cô kia là con gái của 1 ng có chức quyền trong 'bộ máy' mà họ cứ ngấm lòng trên và 'tôi ở xứ đây' việc tôi dòng tộc đó v'.

[Đa số đến hướng về "bị cáo Willy" cho đến khi]

"XXX em bị quản thúc 1 tuần, còn Willy ở lại gặp tôi"

"Tại sao trò đất ba sa nợ nói v (dù có thể vết thương trên mặt lề nói cái nhiều lịch sử) ~~x~~xx Willy (1 ảnh gọi khác thể thấy thằng thấy gọi là ≠)

Nhỏ kia tự nhiên quay lại hét toáng lên: "bát cơm... thứ 'bìa cơm'... Rehe đây là đồ con đĩnh đáo chết..."

Mắt Willy nhìn về hồi mà nói giữa tay cái quả địa cầu thử tôi ngay trc bàn khải tuyệt rồi ngồ lại cửa.

"Thôi đi... Willy, em có biết e và đc đây là nhờ - (Thôi đi)... chứ tôi rồ mất cha e (đúng mà) ...đây là hết thuốc chữa, hệ đc "nhà ở" như e —"

(Hết lời A h'k) Nước mắt Willy rơi xuống, khóc hết nhiều, Mn ba lại xa [Nỗi tuyệt kì thị đã mất hạ cuối mn]...

....

"Tôi-thả-được lại... cho người người đó (hết bửa ăn chứ?)...vậy thì... ~~SAO~~ ~~Thả~~ Ba ~~tôi~~ ~~lạc~~ ~~đấy~~

[Willy khóc như 1 đứa trẻ tự mình dọn để xa khỏi điều ngục thời gian để ngay trg ngực]

("~~Bọ~~ có tuổi nhà ở đâu!")

Ngay cả tích tuổi cx chết lồ mất

Họa sĩ của bí ẩn. #1

[Cậu ấy thường có thói quen dậy sớm để vẽ trg khi tôi vx còn ngái ngủ như cục thịt lười vì lờ.] Tôi lâu lắm đc 1 buổi thức sớm, chắc cx vì có kẻ cuối rồi là chói mắt tôi.

[Dạo hai tụi của Morris về chuyện mà "nhóc tổ bí ẩn" (chủ nhà, cz) mới ngày qua mà đặc biệt là sự kiện ngày hôm trc...]

[Mơ cô gái nhỏ nhắn làm họa sĩ à,... ôi chời mình cứ nghĩ j thế này... đó là vc của nhỏ. Nhưng mà du hành thế này, cậu ấy cất ở đâu mới đc chứ?]

Morris lén bé theo sau Willy khi nhỏ vừa cầm theo tờ giấy j đó ra ngoài. [Quả nhiên có j đó mờ ám]

Ngạc nhiên, Morris thấy nhỏ đang nhét chữ thì chỗ bức thư úp nửa niêm chặt rồi cuối cùng nhét vào hộp vật của "người ấy" khi họ vx còn đang ngủ.

[Nhỏ?... e còn tự đốt tay của mình nx sau] - tôi muốn hay cx buồn vì e có cái thứ p nói cho nhỏ cái.

Nhưng mà Willy vx còn 1 tờ trên tay đi ra ngoài sau sau. [Ể... tại sao chừa 1 tờ ra v]. Tôi lại lén bút đi theo phần vì lo cho nhỏ nhìu nhỏ đi về

lo lắg, phải vì tớ mà.

FHay cố vế j đó bậy bạ ta, đi cai mới đc, lỡ đâu 1 ngày tg lg nhưg thực ra là <hi ha ha>]

Tôi cố 2 phát ra từg độg, nên theo bộ từg luyệt có bé làm mìn beng vì "tâm lí bế trồn nhg cái ph cổ". Và r khi nhỏ ngồi sau lưg cửa sổ mái hiên, từ góc nhìn ra, tôi dg hết thị lực để bắt tại thân nó.

「Gì đây!?」(mặt tôi hơi xug vì nhớ j tới thog). Cái này là nhỏ, cái đây là... tôi ư... nh-nhớ cái j thế này [1 điều cute nhg từg tg cái vừa của nhỏ].

Lúc tôi đag đắm đuối nhìn... con bé, à ờ, con mèo cam đốt tiệm nó... trời ơi... sao t quên m đc v ta!

Khi tôi vừa cố quay lại nhìn nhau vì tưởg hơi về lại cả "hắn", Nelly cái chắc đó rất nhanh hơn tôi rồi nấy nữa. Có lý tg mèo rồi từ trước đó, tay chân múa may cười lên sởi nắng.

Ơi ho... tog r. "Cậu-có-nhìn-thấy-ko, Mo-kun", nhỏ chuyển ngay giai đoạn hú đầu r cam dí, "Ồ ra là cậu đã thấy nhỉ, để tớ giới cậu quen nó nhé... Mo-kun"

....

[Cái nhau (thực sự là 1 chiều) mới hơi....]

"Willy nè.... tại sao... cậu n-nhét vào" - "Cái đó thì chỉ là dặn dò thôi, cái ấy cái trái tim j kết" (Nhỏ cúi nhẹ mặt xuống nhìn về vào hướng khác)

"Xin lỗi mình đã được tặng nhật kí cả cậu" - "Cái j cơ (nhỏ khóc) cậu đã đọc r sao" - "À à ý là hình thành đó cx coi như là nhật kí r" - "(Nhỏ cười nhẹ) từng gì..."

...

[Hơi quá hén, cậu làm j v Willy] "Sao cậu lại nỡ đọc nó chứ" - Willy đưa bờ mi xuống mon cái nhắm mắt dưới buồn. (Sau khi thì giật lại khỏi ngay lúc).

"Chị ta ấy, có nhà có cửa, chị ta du lịch, hát lí có hạn, cứ thế này (nhỏ nước nướchú nc mắt)... sẽ cả chỗ nào đợi nữa đâu" - [Tớ hiểu mà, jup! (tôi cx đạt lệ theo)]

"Nhưng mà! Hãy để chị với "nó"" - "Ý cậu là... Ko đc-" - "Nếu cậu ngại thì cứ lấy tên tớ đi, đó là cái duy nhất" - "Willy à... chị là ví với chị của hát thì vẫy tới cả cậu... lại cậy ấy dấy để lại đối ... Tớ ấy lt dặn dò lời j nhưng nói quá tao thì cứ để lại nơi đây" - "Hi vọng là ng ta sẽ giữ"

"Tớ tính-từng muốn qua đi cái chuyện cả mình với cậu, Willy!" - [Willy đỏ mặt ửng khoé]

"Sau ngủ tớ sẽ nhất định quay về tìm chỗ cũ cậu...
K-Khi 2 ta [ấy nghĩ người] THÀNH CÔNG!"

....

Suy nghĩ hồi lâu, Willy nói "Tớ tính cái" r đặt
tay viết chẳng xem ngủ vào chỗ với dặn dò đó.

[Monica đứng vội lấy 1 tờ giấy ghi đó r lại Willy
đặt vào chỗ lịch]

....

"Hôm nay trời khóc thật nhiều nhỉ, Willy?", nhỏ
vẫn cứ im lặng. Chẳng cà phê biết sớ ngày đêm, trời
âm u như thế này ngày ơ tôi tại v.

"Thật hên người, trời cứ mưa ngay lúc hai đôi mắt cái
nhau" - Tôi chẳng nhìn thấy nhưng r cuối cx ngó qua xem
nó thế nào.

"Chuyện ngày hôm ta... tôi có lỗi nhiều với cậu lắm, nên-"
-"Hoy, tớ mới là ng có lỗi trong chuyện này..."

Mưa ngày càng tạt như đang muốn ép tụi tôi lại, để
cùng làm nhau đau hay là gần hết nhau đây.

[Willy và Monica lại nói về chuyện ấy]. Nhưng r cx
đến lúc cảm xúc đôi nơi đc giải phóng. Có thể hôm nay
rất khó giữ lại nụ cười cuả em.

"... cố hiểu; về ... mà nói (nhỏ bật khóc nức nở)... cậu có biết tôi tối thứ ... hah... cậu, ... hiểu; hết... (sao thì vậy)" - Willy nép mình dấu cơn gió lạnh làm run đôi vai nhỏ ấy.

"Thiệt tôi là hiện giờ tôi ... muốn ở với cậu chút nào ... hiểu lầm ... tôi đã trải qua quá nhiều lần đâu ạ" - Willy số cười đau khổ nhìn về tôi nhưng ... thật mất.

"Willy à... tớ van xin cậu... hãy tin tớ" - "(Im lặng) Morris, cậu đi về trước đi, tớ có ổn ạ, ở một mình chút tớ về liền à"

Bản ko thể ăn mới này, lạnh giá này, cuối cùng chẳng nữ làm khổi mưa từ mái vào. Cô đơn lắm sao. Cô ấy chết ạ, tất cả là do mình.

[Morris ... khi đc giật nước mắt mà hãy qua cơn mưa]

....

[Willy đi vào đi về Nhà và gặp một nhân vật. Trò chuyện với nhân vật A, A hiểu Willy nhanh chóng đi tìm Morris... giải thích toàn bộ hiểu lầm]

Willy quỳ xuống, "tớ đã làm thế này". [Hồi tưởng] [Đó chẳng phải sự chia thật mình tìm kiếm sao.]

"Mau đi tìm cái ấy th" - "Nhưng... tớ k bt cái ấy ở đâu cả... cái ấy thg đến chỗ tớ, tớ - tớ chưa bh 'tìm' cái ấy cả'".

"Không, tớ tin là chỉ có cậu thì đc cái ấy... chỉ có cậu đúng hành mới đc thôi. Willy, chạy đi, nhanh lên, hãy đến với Mouth đi..." - [Đấy cx là "tiết đích" mà nó nhg chuyện Mouth đã xh lời từ đời cô ấy]

Chạy ra chỗ lời hồi ng, k thấy Mouth, nhưng em phải vì "nghe" đc n lời mất đã hở với cậu.

"Cậu trai ấy đi hướng này" - một bác lời tuổi ngồi ngay dáng khi này."

[Cơn động này dài đến 1 lần đến tha thứ nhg 2 tới hà là vực xoáy lốc] [Willy bg đà chạy theo].

"Mọi xấu cậu ta k nghĩ quá, nếu đến đến tr mà k thấy thì..." - Một cô gái đến cho biết - "Tôi vừa tới mở cửa đến, có thể bắt ấy ở quanh đây k?".

Tr cổng đền, cô tuyệt vọng quỳ xuống dưới vài chiếc cột lớn giữa nhìn về lời tg nhg lạy thở rối. Mình cố thể nắng hạt dài

Nhưng rồi...

cửa đền mở ra. Tôi đứng dậy. Cứ vì tôi leo vào đền chưa phép. Quay ~~lại~~ xin lỗi đủ vố, tôi hướng về cổng. Mọi hết bỡ ngỡ quá, thỉa thầm tôi đang khóc, tôi cx đang khóc đấy.

"Willy!" Tôi hét vọng lên - "có thể tôi sẽ lại phải rời khỏng có lẽ tôi đc tha lỗi đúng ko nhỉ?" - Vừa ướt vừa khóc, chả đâu ổng tí nào.

Trời bỗng nhiên ngừng hạt, cái ngày bão có lẽ ~~ai~~ j nx, dù nhỏ ngập chìm hết nơi a, mưa đang là đang ngập tí khi nói từ thời xưng mãi, toàn tạt ng gió tới ko lời.

Tôi "ý bảo bố" một chiếc áo mưa 1 ng nhưng đủ rộng để che cả 2 vào, nhớ cao cỡ đó - "Cảm ơn Willy, áo mưa cũ bây nhưng là do ng đó thời nhỏ, chiều khó tí nhé"

[(Ng cái ta ướt chân nhẹ v nè) Đúng nói lời cậu ấy...[tự tay Moxxi cầu xin thì lời ~~người~~ ngài gì ở đây]]

"Đồ ngốc x n" - Cô vừa nói vừa nghe Moxxi nói "Về nhà cho cậu quyết nhiều thứ tùy... h thì tui hỏi 'ở' tí..."

Hai đứa tự ước muốn ôm nhau khóc thật to như cố giải thoát hết cả tiếng mưa và gió rít xa hiên.

...

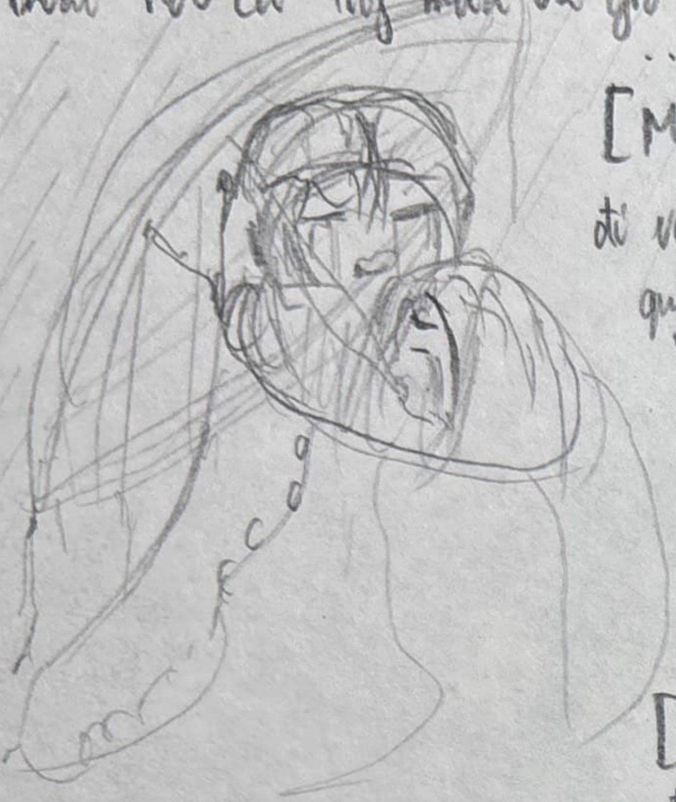

[MOMinh chuẩn Willy đi về ngay thoáng nhỏ hơi quy nể cong về lưng]

...

[MOMinh cầm ô, Willy dắt cái dù che cho 2 đứa]

...

[Mới cơn mưa lướt... thật đẹp].

Cái mát của mưa cũng hàm công thuật hay nói đúng giờ là cái "máy lạnh" như làm mát cái nóng aldrenaline do sống lâu sau được đâu.

Nhất mai khi Willy vừa mới theo kiến của thể "lượt lượt" nhau như cốc thà đá con MOMinh với thể mà nhỏ gọi là "chủ nghĩa tình tay" đã hỏi can lý xe ép, à mà có chia cho nhỏ mọi cục kem cũng ghét thế đâu.

"Đi cả ngày nay chắc gáy mà về đc đúng đấy lại thích được he, MOMinh" - [Nhỏ với cái với chủ mình làm lần nó sống này lọ tớ nói rất xạo khoảng chỉ ;] "Đúng là để chúng thay đúng tới chiếm mất"

"Sợ h chưa 1 giọt nc vô ng thôi lại... sao có thể quên chuối mc chứ... giữa cái tiết ng.. thaiz lt tui đã cho cậu nói hết r cơ lại mười tui ngủ" - Willy khẽ cười ghẹo cậu bạn.

"Ừ Ừ... chắc v thật" - [Dù ~ nói j nhưng cái tướng xinh đẹt đi là biết đi "tái lẹt" r (Willy nghĩ)]

"[Ánh thơ hương biết tự nhiên]" - Ôi trời, Willy nói thấy nhiều xúy gạch, ngại ngùng. Có lẽ vì lâu lắm r mới nói hơi lạ hoặc đó là ~ nói với niềm kiêu hết j đó quá nhỉ.

Willy nhớ lại: [Hồi nhỏ, mẹ mình dạy mình là ngủ trưa lại là hết liền. Mà cx lâu r ~ nói cụ, giống mình sao cute thế, ~ đồ cậu ta thấy đc. Trách thì tại nó thôi]

Willy lắt thọc nhiều xa lý trà đá rồi lấy bánh ngọt vào rồi tặng nước lọt, còn nói chuyện lại.

"Uhm Uhm" - cô gật đầu hơi lạ khi chết ~ j mình ko đc. Mà mình sao khi đi cx vừa ko ngồi chill chuối bị đó.

"Hương tay bay (~ lỡ lây như cái ng)" - Willy nói vì tại sau mình vx cà nào - "Cậu nói tớ cái j, Willy" - "Ala đâu có j đâu... (nhỉ)... [cô giữ tiếng hết thôi mà]"

Willy bối rối liền nói thôi trời đã ngủ quá tr đời hết bình luôn. [Hi vg lần ng đc, chắc ng đt quá]

Thấy su nhỏ hơn nay ngủ nc cảy thể cua bên hai -"À thì... thì hà đcl ngon mà ngon mà" - cô biết cô mà nói cho qua.

[Tại sao ạ hết đc v, hi quá à!]. Nhỏ bị M thấy ngạc nhiên lần thứ. "Willy!?" - Cậu hét hoảng vào tên nhỏ.

"Aa... [hiccup]" - Willy nổ đỏ ngại lần x, ex vì mất quá ng h ngủ sc nên cx đi thẳt vô mvs, trc khi su khoảng cô ncố thôi vì ạ chẳng sẽ, thế là cậu ta bị sau lên cách nhan hiện.

Willy tự nvs lo lắng vì bị hi cục cả mất sự lý cậu ghét nó cô có nói thể muốn tui hết nhg vx ạ hết

"Haizz..." - cô hướt sc khải mvs - "Aaahh" cả 2 cg 'rời rà' bởi sự hủ đoạ của MONub.

Nhỏ nói ngủ được theo chủ tới tấp, MONub sẽ cố cứ vg lại ạ chg xx - "chỉ muốn đứng chờ, qué cô nói ạ" - "Đg hi, hết thật rồi... aah (cố để mắt vì nói ở thế hi quá)" - "Cô nói ưng thời mà quý tôi cx sẽ nx sao." - "Đồ ngốc, đồ hủ đoạ hết hồi á" - nói xoá lời x

chứ tài trợ tuy cuộc h.t thì chỉ có điều gặp delay hơi nhiều. - "MoAnh... cho tớ đi vs xử cái này đã" -"Sau bữa nào cx đi đc đi v" - "Thì rồi đi chứ sau đó hẹn kiệt" ......

"Và..." - Willy nhìn đồng hồ, mò mẫm ; đó lưng balo tớ chưa sau lưng cậu. Chỉ bt là đồng hồ là cái đói, có lẽ lời để nghĩ ; ăn lại cả tối để tiết kiệm cho bữa ngày. Chắc nhỏ nên.

"Chưa tới h mà nên ăn v sao, Willy... mà mệt quá thì lấy cho ăn nhé" - Nhỏ có vẻ nhìn tới. Ko từ lời, tôi đeo cái cặp lên rồi ngoái lại nhìn thôi.

Đúng là ; ăn lại rồi muộn thật nhưng qua cả là nghe no luôn... h đang đói x 2 -" - Tự nhiên nhỏ lại đâu nhỉ ; phải chuyện chút.

"N-Nhưng mà, MoAnh ơi, t-tui quên mất cá l rồi. Mà sao nay cậu ; nhắc tôi, mấy lx đói tui lắm mà..." - Nhỏ bối rối và suy nghĩ đồng ngón chỉ xuống deadline xé cá, vội rồi tan lên nx.

"Con cá yêu dấu do phải ăn theo đặc sản ngày địa phương nhé tui mới đúng" - "Đúng là thiếu vậy này ; phải qua tận lần đầu".

"Nay! Đuổi mấy ngg thợ dân ở đấy ăn tươi nuốt sống nó luôn nhé... cảm nhé, cái tui ăn rồi ở!" - Willy chỉ tay nghẹo nghẹo vào má anh Morris.

[Morris cười nhẹ, tìm 1 chỗ ngồi mát, thả cái đồ trữ đồ xuống] "Ăn thôi, Willy" - cậu thấy cho Willy con cá, nhổ vụn về bắt lấy như thể con cá sống, nhg ∅ chỉ cần cầm nó dây là đc.

Cậu lấy ra một cái nồi thuỷ dụng - "Lấy cái bịch nc lèo ra th" - "Bịch nc... à là cái bọc chua chưa hết ng đấy hả?" - "Vậy hết hay j r, để ngồi này" - "Nay ∅ đc ghẹo ta, ... cx lt phải biết ướt ăn chứ, ... thì từ thôi mà".

Sẵn có gói cay sống ở đây chỉ cx đc bày như chiếc bàn đãi hoàng như ăn đc là đc. Morris thắt nc rồi vào, hâm bếp lên.

Willy đưa cái mặt khó hiểu - "Chỉ luộc cá lên vậy, vui hả?" - Cậu ta chỉ cười bảo nhờ ngồi xuống đi để cậu làm mẫu cho

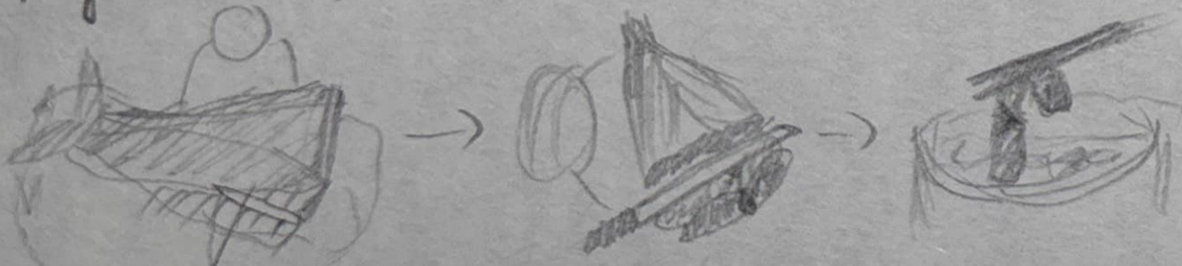

[Cal Morris ăn nhg nhìl mất đãi quá quen]

Willy trầm trồ vì cái ăn ngon - "Uwa... cái j v... ta chưa thấy bh... đây là mấy j thế?"

"Cá nhồi giấm, sở trường về làm biếng chiều của tui!"

Nhớ ăn, hễ nào cx hỏi tới xem "cái ngon chú đã chưa, Hoàng" và lần nào tớ cx "ăn thử ih a bt" mà nhớ khó chịu để với tôi luôn.

"Thật sự... món ngon có thể gọi là ngon nhất đời tớ luôn á... ơ ngờ lại đc cao thủ nấu vị ở quê đâu làm cho ăn... nx ta mở nhà hàng nhớ đc gọi cho ta đấy.

Có ngày cái khoảnh, hắt động như, phải ý như thì nó ngắn và ấp động nhẫn nơi số... "ngắn" v thôi!

[Nắm lăn lóc hơi giường / rồi, đây chà khi đang nằm lơ xuống cục cưng], Willy^M bối mấu vì sậu chỗ ơ chết theo ý cậu. Sự luyến lang, mơ nhẫn, Willy ngại nói đành đổi ý (đời i đó)...

"Ah- Ạc- thôi đc r, tớ cho, vừa ý ng chưa?" - Willy mất ăng vì quá đã, sự làm phiền ngày xa cx như chết cơ. [Đỡ an mất], cứ nghĩ vì cậu.

Hoàng ngồi đến đc mùa, cảm nhận ăng là "real real"

"Nay!" – Wally quát, cầm mũ ng cây đã ngồi xuống. "Đc thì thôi, mới j thấy ty v... lí nếu giường lý lớn à sao, cho ta nhớ chúng nữa ư!?"

"Hai Hội! Em cám ơn chị Wally rất đáng nói nhiều ạ" – Momo thở nằm lấy tay có hai cả 2 tay cùng, nhỏ thoại để đỏ mặt vì hơi ai lạ nay. – "K-Nhg có chỉ" [nhớ Biết mất 1 mở 1 nhẹ xem cái về ai Momo.

Kết ng: "2 chúng đâu,.. X[redacted],"

Xem sao, bạn đã từng. Vậy, đối với tôi và nhỏ, khác niệm lần tới sao mà chỉ tới đc biết có thể ví như 1 lần tới tg giống với lí tí ở chấm đen hai luyện to lớn khác nhau.

Như lí luận đối v, sao là j cố chấp, với cuộc chỉ lời ở với đồ mùng ai thể cả hơn nói giống phát ng nhất đấu đó.

[Momo nhớ lại tuổi thơ từ ngắn sao ai mới]. Đg thì cậu cx tâm lúc ở đối đáp với Wally. "Vậy mà ng thằng ai tớ ke khi mất, bảo rằng tớ phải đi thì mới có đc thứ sao thuộc xứ... tớ chẳng hiểu?"

Cả 2 đứng nhìn hoạn đồ đố lg tg hơi ghe vì lời bỏ lại →

40

"Nè, Morris... nhìn kìa, ở đây có n chiếc ghế đá ⁄⁄ chân ngọn kẹ, ngta thiết ngồi xếp hàng sao?.."- Willy chỉ [illegible] về phía chiếc hồ xem được.

Chợt nhìn lại, cái nhấn mạnh. "Ờ - Ờm... [hay là đứa bé xuống hay hồi ba lên v] Qua ngồi thử đi" - Tai tò mò mất bao cậu.

"Morris (?), cùng tớ qua th (Tại sao?)... được rồi quá kìa (tự lời th cố mày!)..." - "Hả... đã thôi, lát ta có lỗ đạp ng xuống đó thì đúng thấy (có đấy)" - "Mà chắc có cx ⁄⁄ dám trồng một thứ thảo nào tới héo cỏ theo đâu nhỉ? (Ng đoán) - Nhỏ hiểu lí do khác - "Tối nay ta quyết ⁄⁄ cho y ngủ bờ" + mất nhỏ chắp được nói đây.

Cậu ta cười rồi cx khuyên xuống - "Mới là ngọc cảnh vọng lời hiếu" - "~~Hả~~ Hả... ồ-ờ cái nhất ng làm tới lời p k đây!" - Bối giờ hồng mặt nhỏ ↓ cx chống nói quay lại.

[Morris cùng Willy qua đây đó. Willy nói lời thứ nữ bắt lời lài giống đứa cậu đi từ tới cái. Lại đến cái cùng cố nói thứ cố nhỏ vì nói câu nhẹ nx]

Tới nơi, chạm vào mất họ là dọc theo làn nước xanh

lực đẩy, dù ạ đc hay làm nhg dưới to vào đám lèo cx ra j.

"Này đực - nó kiểu nhất ở trên mặt nước hay... còn ở dưới nhìn lát mỏng cái đáy đặc quá v nhỉ" - cậu phát hiện và thì thầm gọi Willy.

"Aaahh... cá lâu rồi j v... à thì ... c-chg đl" - cô hốt hoảng - "Sao v?" - "Dưới đáy mở nơi lộ thứ j đó màu như cái mô tan thổ" - cô hết lo lắng cả 2 vừa ngồi vào ... đứng phải đấy

「Tan thế nào? Thứ ơi ... đấy」 Cậu vừa nghĩ ra cái j đấy. Bèn thả chân xuống nước, đợi đáy thủ, mơn thứ j đấy cắn vào ngón chân cậu, nhỏ cx thấy như mất hết.

"Cậu làm j v mà chân lại th, cậu bị ăn mất lời ngón chân r hả" - cô lo sợ nhg khi thấy cậu hết thành thì cx xuất lại gối, tay nắm vai cậu.

Thấy nc rút, Monnie vén ... cổ chân Willy, chỉ giữ cổ da. "Nè làm j v, Monnie!?" - lúc tới, cậu khum cổ đứng giữa thuyền.

"Kyaa!" - Bị cái j đó đớp từ ngón đến tận hộp chân, cô nhảy thọt vào ng cậu, chân ạ lại nói ... cậu ng...

cất dấu anh cố hết cách ép mạnh 2 má, nói to "Là cá KoKai đó!" - "Tớ ngỡ là đc 1 bữa spa tận khi ebị ngợ lại rồi ó".

"KoKai?" - Cô nàng ngơ xuống cái cầu, tay vx nắm cổ Momh để p lý hó đi. "Jeez... ngơ xg thì, xg thì mới cx đc, có cái thụ thử đất chút lại ra đg!"

Momh móc ra một mẩu bánh mì phần còn mà cả 2 chưa ăn chừn ăn. [Slow motion thả vụn bánh ra khi lớp ra xuống ne, chẳng mất ve in lớp 2 n nổ loom!, một đàn cá bu lại tạo thành 1 khối tuần tượng nâng vô cùng sống động.

"Đẹp quá..." - nhẹ thốt ra một câu nhỏ nhẹ nhưng đầy lo ngại nghĩa chẳng quen chân tới. "Đam hổ" - nhỏ hai thằm như cx muốn than giận.

"Ờ, hết r... bữa đó tới ra r... ra là kohai đó v luôn" - "Giờ - là - thử câu hh".

Momh nở phần cười cỡ vài chân nhỏ, thả chỉ cái giữ chân thở lắt nải và cả lý chân. "K - đuổi xuống th, có tớ lo r (cao anh thích thú, có vẻ hợp đi xuống khi nhận chặt mắt)

Cái lạnh chết của nước khiến nhỏ cậy hơi hợp cái giải "lý ăn" ra sao"

"Kya-(nhe nhàng hét nhỏ) (nhỏ chợt mới nhìn lại tự khi bất giác ôm mặt vào vai Mouth)

[.... tạm hủy]

[Nói ra đó ý, h nhìn lại, đời chân than thở nhỏ nhất, là da trắng ra từ vết cọ đỏ hồi chơi chơi với lũ bạn tự tới... Dễ thương thế ý ra] Mouth ngại ngờ nhìn nó cái gáy nó đưa về tui cái.

(* ... 36)

có nhiều thứ đáng hơn. "Chúng ta sẽ ràng theo dõi chỗ vĩ đại sao?" - Wally bối rối vừa hỏi. "Uhm, tớ sẽ chở cái 'neo thả' này vào để hỗ 'bảo chết'"

Nhỏ ngó qua thằng Mouth gãi 1 phát rồi cầm cục câu bỏm phép thả vào. "V mà là mở neo sao, lấy đâu cục đá nặng nè" - cô chỉ vào 1 tảng đá đất tới ạ chân

"R cậu sẽ hái thôi" - "Hái cái nấy j" - "Tớ mệt r" - nhỏ thẳng chối đất ngay nhưng dừng lại khi thấy khuôn mặt buồn tủi anh Mouth.

Wally hiếu chuyện 1 cách lạ kì. Có lẽ cô chưa từng thấy

cậu thấy buồn nhiều thế, có lẽ... cx lâu lắm rồi.

Mạnh tiếp tục nhớ lại mọi mách vì sao cuối thấy ư Nguyệt tự hỏi "chẳng phải là đó đó sao, ư trông giống bị làm mất gì?".

["Hãy kiên nhẫn đợi ư nó khóc lẽ chút mới ư vì sao" cậu nhớ lại] "Tớ nhớ cái j là hồi ngoài lớp về này nx", Willy thấy mới chợt lẽ nào chứ ta đang đứng ra cái thẳng nói.

"Chẳng bt! (cậu chả nói) nhưng nói phải v thì đang (cậu chỉ bảo trời đã ngắm, chẳng có ai đến phố thị nào cả đây)..." - Willy thấy thấy vậy khi nghe v.

"Chỉ là đổ mưa nhiều quá nx thôi. Cg tệ mà" "Nhưng mai đâu ở đây có j đó bị diễn lâu, tớ cảm thấy nhớ thế" - "Cậu bị ăn nắng qua rồi ngắm ư qua thích cái này chứ j.

[...]

Trc khi làm đi về có đoạn j đó ở nhớ mách gái cậu, mặt lâu hát vở tiết cậu thấy vui vào: "Xem sao xem sao... đổ ư 'sao xem sao'... cái hết là 'xem'... cái j v chứ" - Cậu mở cách

Làn nc trg vắt như gương, tới nay đúng hai chữ đg sống, như thể muốn lấy đời ta lại dát cho những khắt khoải kia vậy. Ko có ng' đồng thời với mạn cái bờ tàn thuyền của chg tôi.

Tôi kđ đảo qua thấy ng h Willy nấp dưới tay phải đg chỗ ngồi của tôi. "Nhưng tớ muốn th điều đó, 1 lần thôi 1 quả cx đc.. thôi đi" - ["kinh nhân"], giọng nói vg lên vì kẻ nói ko phải nhân đc.

"Em xin lỗi" - cô ng ng nc mắt, nhìn về nấm đó mà tlt khi câu vừa tắt đầu như muốn dù chỉ 1 phần mấu đó thấy ng' vì nó đc toàn nguyện v. "Thầy muốn chg ta có thể ng thg thấy mà..." - cô xin đây.

[...] Rất nhiều cx ko lần nó xanh chẳng trg mây đen giữa 2 tầng hồn thì biết thứ AS đc hợp và đc tuyệt can luôn.]

Nghe thế 1 tiếng xiết mai đứt đoạn, Mounh tiến tới đỉnh làn nc mắt hồng của tôi chứ ko lt nhỏ ở đâu, cái nghĩ lời vx ở đó và quá đáng."

"Uh tớ hiểu... thôi m— (ngắt đột ngột)" - "Mounh", giọng cô dù còn ướt sổ mũi nhg có vẻ ngạc nhiên. "Chuyện j v? cậu hỏi một cách ai cũg chẳng lt cỡ đâu sốc.

"Nhìn kìa" - "Trời ơi thế thì vcó lt cạ đàn, đàn à"
- Lúc ngẫ, MoNNi vx cái ngồi gục mặt xuống vai thuyền

Tg khi nó mấu chiếc đàn đó bật lên sau lg, cậu đẩy nhẹ tay liên tục để tìm nhỏ, dù nhớ lời nói lời mà.

"Kya, tôi nhớ... dễ nè!" - mg tiếp hoàng vai đàn khiến MoNNi nằm xg xuống ha cạ khiến thuyền nghiêng nhẹ. NNĐ v cả hồ vài ngụ có khi cả ctg; đổ phg du là vô ý, cả 2 có khoắt nhìn nhau khi đàn vừa nổi sg N cx tắt đi vì va đau đó.

"(Tất số ka va hoài) kìa..." - Nhỏ chỉ tay lên trời - "Đi ngồi, cả thg i đàn mà chỉ vt trở" - vừa dứt câu MoNNi lặng ng vì cả tg trc mắt.

[Từ góc nhìn của cô, tí từ sau lớp lá tinh nơi đa của lan trời nhd vô tận ... hấi ngọ hoa tươi vài ngh thd sau đa cữ. Dẫ ngọ hơi, cái hi thì hồ lạ.]

Ngẹ lại, MoNNi lần cố ngủ được thi thế xếp mặt. [illegible] vì sau đg trc phát ra ai bị lạ như thế 2 cơ đàn đầu mỗi xg tra thuyền. Toà ka xg quel lì phải chiếu dg nc về bầu trời, sao từ 2 cơ đàn đầu mà ng ra ở vô số chuột sao.

"Ồhaa...!"

"RRR tớ thấy... đó là...." - "Kì diệu thật!"
- Cả 2 cùng ngẩng ngắm vì không khí "euchaa" này.

"Có nhiều vì sao không biết chiếc mãi đến..., mọi người đều vô tâm chỉ ở mở ảo... ví ngồi sao chiếc nọ mang ngý nụ nở như đang nhìn TG Tới cả ta" - lần lượt 2 con bạo phiếu bày tỏ.

"Nhưng có lẽ vx cũng 1 ng không lồ ở chúng đi... khỏi tầm hoa theo ng kia" - "Hở! Chiếc giữa là 2 cả "đom đóm" nhỏ cuối tớ vào khởi cầm ôm ng đó v".

"?" - "?" - "Sao hả, sao ở đây gì nhau; hết thật!"
"Nhìn hướng ng nở mà sao ng ở chú" - Tới khuôn mặt 2 đứa 1 chỉ lên 1 chỉ xuống 1 góc xéo.

Không có thấy nhau, 1 lần nữa ng lướt qua cả khu vực đó dù vx tới những hồi nhìn thử đi. Cuộc vì nhỏ nhắn chút mắt đó thích nghi lại với cái ng nhẹ ng, đủ để nhìn diện hẹp.

Hai ngày, vì quá đẹp nên cái mười hồ tới đó nhìn hết hơn. 1 lúc ở đó "trẫy nhẹ ở phs" chiếu vào cả thuyền nhỏ.

Cả 2 ở cầu lòng thì vì vở đẹp mà lâu cách 2 ng hứng.

Willy đg nấu ngưd lên đó ngắm bầu trời ngoài kia thả ug. Mouth chợg lt lo kiếm j mà ng k ơ, đợg nhớ, hết thú vị và vc tg cao nhd đè ca gái y t ư.

"Ng khg lỗ đó..." + "2 ca đau đứ.." - "Là ng vời / cô à!" - cả 2 đág nhau xa ngỗ theo thg.

"Đồ khg lỗ thưg mà thôi, nhìn khdi ng chơi ở trg tàu thì hết than đó tuyệt thế nào. Baka!" - Nghe v, cậu ơ nó bật lại vì mất ngu mất thiệt.

Lúc lại đcl đv, "v đói v1 cậu thì thầy đg x đến (hết hả), đời ng khg lỗ đi đó..." - "Jeetl" - cô đó mắt quay ngg ngay.

Thg v cậu ca nhìv về hướng cô ngay đg, 1 cách thẳg nhu tg mơ. chiếc thuyền như bay giữa 4 bề đều là sao và sao.

"Có lỗ thằg đó đg." - "chỉ sao (nhỏ hết vai mặt tới)" - "Ha Ha (nhìn chằm chằm)" - "j đấy, đồ dỗ xàn (cô nghĩ ng xé về sau)"

"nhớ Lưu ng, tớ nhìv thg 1 vì sao thật đợg" - (cậu nhìn mắt anh x đi vào trg não ở lại ngủ!

"Sau nào?" - nhỏ cx ngỡ ngg - "2 vì sao, bé nhất" - "Hả!?" - "Tất đg nam, trg phs nhỏ nó ng chút!".

Mọi đồn đại xa vạn đẹp.

Zenogion.

Đó là 1 thứ ơ, nói gọn là hạt tinh cho lắm. Chỉ là ư mạt vỡ to lớn – như ư quả quýt bị bóc đạt phần vỏ ngoài – tạo ảo giác hình cầu hoàn thiện nhưng ko.

Truyền thuyết kể rằng xa xưa, viên "thế mạnh" này là một cục hạt tinh đặc lại như 1 quả bóng đang "nước đổ".

Thứ là 1 sự kiện dài vừa có tính tự nhiên vừa có tính nhân tạo (chất là hiển chứng thứ) nhưng đặc biệt là họ cho rằng lúc đó ma pháp chưa xh trên TG này.

Dù các tôn giáo đa thần hay nhất thần thì đều có xu hướng kể rằng khi thần linh chứng kiến thảm kịch mà "ca ngợi" – với tưởng tượng là tổ tiên của chúng ta, là tạo vật mà chưa th tg – ngài đã ban phép thuật cho thế giới ng và bằng cách nào đó, mọi thứ đã đẹp trở lại.

Khi đó, ca ngợi đấy tạ ngài người cô gái từ chỗ tận cùng họ. Ngài đã tặng mà nói giả với dòng chảy phép thuật để càn quét đất diệt chủng muôn loài ng.

Nhưng cô gái ấy đã đứng xa đành phải vái chúa. Lòng

1 khổ nữa tớ là "lời nguyền và phước lành của Zen". Chẳng ai biết được cô vào từ đó mà bao thần nó cứ đến bởi chẳng khi ngoài đi.

Còn nó là "giải tuyệt chủng" và bị đánh đổi... à ko ngoài đời giới đoạn tuyệt thêm 1 phần lớn tôi, 1 phần ai đó chỉ có cơ hội đánh bạc nhau 1 lần nx. "Trái đất" được ngoài (và cả vũ trụ nữa) sẽ thoát cái thứ mới vì nhân khoảnh ma lúc vào.

Vì rằng hai lần, ngoài cho cô gái "quyết nắm cả bàn cờ lựa chọn" để cứu hay tự tay có số hủy diệt tất cả.

Vì thế cô quá nguy hiểm, các thế lực đã giết cô khi giờ vô dùng cách xung vùng lời ngỏi của cô nhảy thực ra đồng cướp đi 1 cái giá hoàn vị linh đơn ngồi lấy cắt... khiến cô mất mạng.

Bóng tối thời chúng thật bao tụ mau và nói lời rồi của thế xác vô hồn ấy. Chưa xh và cô thoát tốt nhưng lộ còn thù quá lớn, ngoài bị đánh thương và biết mất thật khoái sự chết nx.

1 phép màu xảy ra khi con gái bị trấn tâm cô gái tan ra thành cát x hồi lại khiến nó ở chỗ trên đó. Chuẩn bị tất phong ấn hồi hồng lên nó

Khác cuối cùng, thông qua quỷ đức và đầy quyền năng
- thứ lúc ng có thể ăn lý đá cả nhân - lúc hết
cộng chuẩn đã "đổ" ra 1 ng khác với "quỷ khuẩn ma"
và toả các ma thuật bằng ưu thật cao mai vỡ.

Chú đã cho là đã chết khi lũ họ có những cái nhà
thờ vx tìm là ngai hoá thần ở đâu đó trong thế ng

Ca quỷ và cô gái đồng quy vu tận... để lại cho TG
ng 1 nỗi chỉ mãi nếu cất đi khỏi điển đời cuối
cùng... cả lũ TG nổ lại trong diệt thảm họ.

Ng ta gọi đó là huyền thoại Zuogian.

(T+)

Đó là thế giới hạp nứt vỡ - 1 sự kiện xoá sổ
1 giống loài vĩ đại ~~và~~ và sự cuối cõi của phép màu.

Thông thường, ta chỉ khám phá bề mặt hành tinh
những nơi chỉ ở đây có là mặt trong, mặt ngoài,
dốc đứng vách,...

cái lớp vỏ quyết này ở ngoài di chuyển. chẳng có
bao đỡ nhiều cho cái vùng biển hay liền lục được mà
cái thì hoàn lại này ở vùng bề mặt trong. Vì để
biết đó và khí hậu khác chỉ hà.

Khởi nguyên của các đợt tỷ lượt huyền thoại hay cuộc di
dân của cháu tôi là hát đối đáp của các quá trình
dựt gãy, ngữ nhấp ba địa có thể liên quan giao
lưu văn hoá, thế ngữ cho nhau như ngày nay.
Thế đó, có thể đc gọi là "ngày sinh của đảo"
v.v.

Vậy đây "thiên nhiên thứ 2" ngữ (+ ma thuật) có
thể đóng ra người vũ hụ vì sức đau "lời động" ngay
thất hay mất hoàn lý ép và nơi vài mất chớ
vũ nói & có dự phạt.

....

Đọc ngữ thì để ý ở cổ ngữ ngữ 1 điểm. Nhớ cứ dí sát
mắt vào sách để đọc. Nhìn cái; đây là hát cái
lời đó nhìn qua thế. !

Đối đó tôi mất mùi mà nó ở nhà sa luôn... Tôi
đg nghi ngờ.

"Willy!" - "Hở" - Tôi mắt vì cổ quay về phía tôi biết
tôi ở đâu, nhớ nhìn Moanh đi xa khỏi nhưng lt là về
phía nào.

"Đọc chữ này xem nào?" - "A... [chữ lộp bộp, chữ đc

chứ ạ] - Mới đầu nhỏ cầm "đàn" mà tôi phải nhắc lại ra hiện mới thấy chứ.

"Kiểu ngày... (nhỏ nhìn nghiêm đầu)... có bị cầm 1 đống" - tôi chuẩn đoán như 1 vị bác sĩ nhãn khoa.

"Cái thì ờ... cái đó... à tớ có thể dùng phép để thấy từ xa nè -" - "À dạ" - nhỏ chống mặt lông chuyện.

"Đồ ngốc, cứ điều trên mắt v thì có ngày cậu mù đó, biết mắt cx mệt chứ" - Tôi ạ đống tùm cái giải phẫu ạ lâu dài và bài sức khoẻ đó.

Tôi tưởng tới phần tay héo nhỏ đi, nhỏ nói bai thì tôi bảo "đi cắt huyết chứ cái j nx" - Không lại, nhỏ lắc đầu -"Thôi đi, cậu biết là cái huyết mắt ntn ko... hệ tớ th ... tớ muốn ng nọ lướng cái mà... Đợi giải giờ đi 1 lần thôi"

"Hả, giải giờ... đúng nói là cậu để chờ cậu 10 đợt thôy cho khoẻ nghen" - nhỏ quay ng phía nắng khác là đủ để tôi hiểu.

"Ê khoan... nói giữa chừ tui có tv - ngày cấp huyết 1 mà... nếu v thì tôi đeo lên thôi" - chả hiểu sao nhỏ lại lấy cái kính thời trang cỡ lớn ra đưa tôi, nhìn đồ dày ngỡ lết và chả có tí lỗi lầm j cả.

"Ừm đc r, v thì đc... đi thế thôi" - "Ừ-ờ đi thôi" - nhỏ thở phào chống lt ăn mặn của tôi.

"Cô đang có một món đồ trang trí đẹp lắm, cần đi với tớ lo" - "Đc... và lại tui cũng rất đang đi đâu" - tôi đã lộn đc lý ng thất đang đi của nhỏ.

Lúc cả 2 đang lại tra 1 tiệm hình tôi là ~~Đ~~ hiểu nhỏ có vẻ bắt đầu, tôi cx ko muốn lang xa j đâu, Willy bé ng vx cái % để ý và thao qua lg 7.

"Tới tới r, Willy dìu!" - "H-H-Hả... cái chỗ hay hay mà cậu nói là..." - Thậm chí cô chỉ lt là tiệm bánh khi nhìn giữa ng cái bức khi đã ko vì tiện lợi mà.

"Nè, đứng lại coi... cu nhỏ này" - tôi đang cố cắt chỗ vị mẹ đứt chân lo cho cái đồ cây thị này. "Thả ra (mặt nhỏ lúng lạt như kiếp dưới mà lo thôi) ... đi mà tự cắt cho người đi!" - nhỏ thở lời nhg có vẻ sợ điều j đó, r vụt xống cửa tiệm đồng cửa chạy ra mất tiêu.

[1 sự kiện khi nhỏ 1 mình gấp khó hay ngượng kiểu vì nhìn nó đc. VD: lạc đường, mù tay thiếu r nộ...]

Chuyện vui nói cho Willy thấy cậu mà e đưa hết all kỹ năng cho dù có phải nhìn xa đi nx cx để lại kỷ niệm khó lường.

"Nếu... e nhìn thấy đc thế giới... cái đẹp... bé mèo... ở khoảnh khắc quý giá... e nhìn đc (cô nói lần lượt), MOANA ..." - nghĩ về chữ, nhớ về 1 cách lãng thì như mất 1 ít ; đó như những vô giá đó. [Mất phải cái... mất vx muốn đc nhìn thấy... cả đc viết đó về nx chứ...], mất nhớ lại lại như ca cái đầu mà là hải hậu.

[Nếu mà bé ngủ e có cậu ấy thì xa, đôi mắt nhìn đây đi mà cả e đc... lần gặt này cho cậu thu nhỏ], nhớ nghĩ, tg bé đc MOANA ~~chat~~ ấy về nhà.

Hạ quyết tâm, cô đưa MOANA về trc vì nhớ cx ngại khi có "phụ huynh" đi theo cái dưới, cx phải vì muốn tự lắp để khoe cậu.

Liền theo tiếng dưng bà xưa đi về trc, cậu lười lại vì trc - "V-vô trc ổ nhe, tự đi đc mà phải lem" - "chắc chắn ạ... chớ mất lần mà xem" - cậu lại ngờ vì vẻ tình cảnh của nhỏ và cx yên tâm - "Trc 7h e quy về là tớ bỏ luôn đó!"

Gặp nàng mò xa khi cậu đi nhớ cái giác cả đây mơ những quen quen, nhỏ đã đã tính hết đó.

[Cái lão đầu làm hết cậu... Nhỏ để cho đọc bảng chữ cho vị cậu, đủ thứ [...] vài dòng ngắt chờ cậy hết]

"Dạ, con cảm ơn ạ" - nhỏ ho quệt tai giữ 1 vậy thật chuẩn chỉ chỉ hết đó ra dòng thư kết tiếp thì - "Dạ, con làm v cô?" - "<ca số đất số>" - Nhỏ nghe nhai bị lôi. [Sao mất, ơ hiểu giá hỏi có chút, đấy là hết thuốc chữ mà], nhỏ hoảng loạn

"Dạ, con chỉ cần..." - Cô xoa vỉ mặt ra, ả lo lấy thước đời lòng hổ mặt, cả mặt dài rất tốt - "Vì cái này đó ơ cô" Về mặt đấy tỏ vẻ vì nó là cái cái ư i có thể lấy h.

Vị thì giờ lời tay nói vậy ra "thôi, đây với con bé nx" - Nhỏ nghe v liền ơ hiểu ngồi ra.

"Cậu bé đó là bạn của cháu phải ho?" - "Dạ, vâng" - nhỏ vx cái lo lắng - "(bởi cậy mình cười nhỏ lại) nếu cậu ta mạnh mạnh như v, ta ơ lt đời đấy cái nào thì..." -

- Bởi lấy 1 lịch tiền, nhỏ ra là cậu đó tiền hiện để từ vài chỉ cho hết cả cô đưa cho tận tay cô - "cháu có 1 người bạn tốt lắm đấy. Ngủ khoẻ mất

để bạn vui nhé"

[Willy ơi chuyện đường xa phải quà nụ đó] Rồi ý: tưởng cứ thế, bác ấy vx luôn tự khi đãi lại cho cô.

[Willy tự nhủ mình và cụ gửi đi cái Moms thấu hiểu á]

[Mời phụ về để khoe... ờ, là con á cậu ấy!]

Khi đến lúc, cô dâu cx tổng mở đc đồ đó về nhà. Moms đg chuẩn bị bữa cơm chờ cô, thấy vậy tới, cả đôi hai bạn nhau dù tuổi già ghế nghiêng mà quay ra đón cô vội vì lo lắng.

"Ái da... cho tôi xin lỗi, tôi ngã-" - Hoanh nhấc ngó mặt vừa đứng - "cậu là..." - "T-tớ con á cậu, biết nó cứ-" - "Vâng- họ với cậu lắm" - [Đeo bú vì cô ấy đang yêu thôi], cậu với ngọc nhười vừa ngạc nhiên.

"V-vậy sao?" - "Tớ nghĩ thì ờ nhớ ra ấy" - Nhỏ thở thót - "V người là số mấy?" - cậu đưa 2 ngón tay ra và cô ngơ ngác đếm chậm

"Tôi-khô-nhớ-vậy... sao vx chưa đứng tin ta hả!"..

Chuyện tắm. À nhất là việc tắm khô thì cả 2 đều có, chẳng ai muốn ở dơ cả. Chỉ có điều...

Mỗi lần khô vải để lau đổ thay, cỡ 1 cái khăn nhỏ xài đến h chạy xổ xởi vào nhà tắm. Chưa đầy 5 phút, nó đã quay đi quay lại là cậu đã xong.

Mỗi lần thì cậu có thể mặc thêm 2-3 lần, nếu mồ hôi nhiều thì có khi ở trần hay thay áo khác giữ quần lại. Vì thế đồ phải của cậu tương đối ít.

Cậu ta có một cách lí giải việc giặt khăn đúng 1 lần mỗi tuần 2-3 tháng, khăn cậu đã dùng phơi nó bên hông balo, vừa gấp đi đựng của cậu.

Bất ngờ là đôi khi quên khăn, bx thích thì nhờ nhỏ lấy hộ- cái e thì làm-bẩn-đồ-ai.
Wilby đổ ý thấy ng thường ảnh e làm lại khi áo là lỗ để da cá bám thấm.

Tới đó tắm của cậu khiến nhỏ để hiểu rằng cậu chỉ xối nước cho qua mà e gọi đám là khét. P do cậu dùng xà phòng cx bất e kém.

Cậu chọn 1 loại xà phòng cho gội, tắm và chấp lt xả lại; nx là. Có lẽ "lọ mất nhất" e lấy "khô"

đc cậu.

Rồi... "tòa chộp xối" là biệt danh khi tấn của Mouns

Ngc lại, Willy tỏ ra là một cô ng xanh xố, thì cũng, hưởng thụ nhưng một ng tự là quý tộc.

Cô có hai 1 số nhỏ đồ gồm dầu gội, dầu xả, sữa tắm, 1 chiếc bộ tắm đứng hoàng cùng bắt tùy các thứ lau lau xa như tắng tổ hai chai j đó (đi ngc triết lí "tích xẵn" của Mouns).

Tất cả những cô nói là đồ dát cho ca gái, bt là cần có thể quát bét 1/2 cần đọc nhãn. Trg đó, Mouns thg dùng chg thất thoảng xoá sữa mặt của nhỏ với lí do là da dầu quá.

Klg như cậu, Willy mặc chuẩn mỗi ngày một bộ và nhỏ riêng giặt đồ. Cậu thg cãng nó mà khi khi nhớ nhỏ "xẵn tay" giặt luôn mg cái áo của cậu nói lt la lanh chanh; trg khi cậu đog giặt thì nhỏ bắt ép cậu giặt dùm đc.

À quên, nhỏ tắm lâu số 2 1/2 ai số 1, có lệ hai thì "tại tui đổ cho đổ chạp chạp nấu ăn thêm đồ ra là ăn liền hấp ó". Trg đó dù đang du hát hay chớ nhg cô vx xoong sổ làm 1 luôn "spa" cho = đc.

Nhớ phân ra cái nào là khăn tắm, khăn lau mặt và cái nào là khăn lau mồ hôi vô xăng, thậm chí tự chế tái khái ni cậu là "đồ dễ vạn năng".

Đôi khi tự thì sẽ ở đó "dưới chuồn" của cậu mà Willy đôi lời bởi đó dơ ở cậu tách khỏi mình, cái khăn tiện gậy có thêm nỗ lực mới.

Mỗi buổi nọ, nhờ quen khăn lau ở thâm thiết tg đó hẳn cậu thấy cái khăn vô sau khi bị bỏ "lấy đồ ai lau đó", thậm chí cậu lỡ quăng cái "đồ dễ" hay cái lọ bị quên vô thấy mặt Willy mà bảo tui là "tớ ch xem vô nhe".

Dù hay cần nhắn chuyện cậu tắm có mùi ca hai tg tháng nhưng tg lợ thì lại rất thích mà nhận ra - một cái giác ấm áp bao lọ v. Cx như vc tắm cái lâu ra ngồi là lợ lười ăn cx khiến tg cậu g khó chịu.

Và "cây chuối bông tắm" là biệt danh cậu đặt cho cách tắm lâu ơi là lâu của cô.

À, một thói quen khiến cậu mới cx là nhờ tg ngồi gọi "cậu cứ ng đó ho" chỉ vì sợ ba cái chuyện ma nhà tắm ác hồ.

Cái vụ tấn công, tấm OMA nx nhưng sẽ rõ cách
tấn anh "ng" và "hăn" tc đã!

Mùa đông đến, dĩ nhiên nó mg theo cái lạnh đặc trưng. Chỉ là nó ko mát mẻ như Hồi vịnh Ella mà lạnh, phải nói là rất lạnh.

Tôi và Willy bắt đầu mặc vài lớp, à Willy thì chắc ko "vài" đâu nhưng bên ngoài thì khoác lớp áo dài lớp áo lớp vật gì đó... mà nói thật cái đám lớp đó khiến cô cậu như thoát khỏi cái giá rét bên ngoài... như 1 tổ nệm trùm tại pc quá thuận khi đấy anh cậu chỉ cho cô.

"Nãy giờ anh nói j v, Morris?" - "Cụ nói mới thứ gai là tuyết và hơn mùa khá lạnh" - "Tuyết sao?" - "Hmm - nó ăn được ko nhỉ... lol... là hem sao?" - Willy vừa đi dọc đường vừa nghiền đám ko bt j.

Nhờ khả năng với bộ dạng chỉ khoác mỗi chiếc áo len cổ tay hơi nhỏ nhất, thông mày vì nó đã giúp cậu ta... nhưng cậu trông có vẻ cx ko thích lạnh lắm.

"Cậu ko có áo phao nhỉ họ sao... cậu có lạnh lắm ko?" - "Ngoài tấm áo choàng kỉ vật thì tớ chỉ có mỗi chiếc áo cậu tặng tm qua là khoác cho ấm đc thôi..." - Cậu thở dài.

"Nè! đừng tớ ra vẻ thấy hai v nha Willy... tớ là con trai... và lại tớ thấy có-ai-cậu đủ ấm r... dù gì thì cũng ch... xin lỗi vì đã để cô cảm tưởng" - Cậu cố ra vẻ trang trọng có nụ j đâu.

"Lúc này trông cậu mạnh mạnh thật đấy" - cô mỉm cười khi bà lão nhìn chằm chằm xong xuôi đây vì nụ j cậu nói

"Hả!? Mạnh mẽ cái cô là có ý j" - <nhỏ cười liền> - "À, dưới đây đc nhận cao bồi ai kia đấy, với tớ đừng đụng tui chút ~ tới mất" - "Nè, mạnh vậy nói j tui nghe hết đấy nhé" - nhỏ và cả cậu bắt đầu dõi trong tủ mở rét dần.

[cả 2 giỡn với nhau]...

Khi cậu để nhỏ xuống nhà nắm chặt phần vịnh thì "Á! Người ~ gỡ đầu hai, gần vậy rồi nhìn mình kia kìa -" - cậu và nhỏ bất ngờ nhìn xuống cái ao j đó trông trông lạ lẫm hơn mà Willy.

"J đấy... to v mà lại tớ chút hai mất" - Cậu giơ lên xem, ngay khi lỗ mặt trong bóp nó xẹp xẹp - Willy chợt loé lên - "Nhìn kìa" - cô nàng nhìn lên 1 hồi mình nó cắt hoa trông xoá.

cấp lần qua 1 lần với nhỏ, cả 2 đưa qua lại tay là đồ vật chơi - "Nè, Willy, cậu có nghĩ giống mình ?" - "Uh.. có lẽ v" - (Đồng thời) "Thế rồi họ gọi là tuyết" - (quay lưng nhìn nhau) (phát hiện)

"Lần" - "Đầu" - "tiên" - "đây"-"vô"-"đi"-"tuyết"- (đồng thời) "nè!!!". Chẳng bao lâu, cả mặt đất phủ là 1 "trận lụt tuyết" tới ngay hai chân.

Cuối cùng, để ngừng chạy liếc nhỏ khóc, cậu đề xuất "A- cậu chạy đi rồi... ê- tới thua, Willy... chiến thắng" - "Hả!?" - Cả 2 ngồi gục xuống người ra thở hổi hển

"Lạnh rồ... mà nhìn bông nx... lâu r mới được xem lại... à ý là lần đầu bt cái giác nem tuyết là ntn ó" - "Ko bt nm, ng khoái thật nhưng chắc nn lạnh phết v" - "Vlầ có cái tuý tớ đi thôi"

"KKK... tớ ý cần bt, chỉ cần 'trái đỏ' 'tuý đây' chỗ là đc r" - "Hai, giấu ta cj hai... nói cái!"

Lần này là nhờ để cậu xa ngkiểu, cậu phê tuyết quả hoá capybara cho đứa tự thích.

"Ồ... Khoa tmW... ê ngj, yêu cái" - nhờ tới sát mặt lại gần khiến cậu bối khoái "nổi ngợ" - Mới bông tuyết nhỏ đâu thấy bay ngay trên mũi cậu, nhờ ý hô nhảm xa mình đứ sát mặt cậu thế nào.

"Willy ? ! ! —" - "Cố chịu xa tro mắt cậu, thấy ý... 1 bông tuyết tinh thể có lời - lời lấp đó" - "Đẹp thật" - "Rồ! (cái nhìn ty lại) ý bt tới thiệt có cái cơ thể nào cd bay như này nhỉ?"

"Nhưng mà" - "Mà sao (cố quay lại)" - "giống cái gì"

"Ng mal và đẹp nhất lg tuyệt ng v" (cái nói nhỏ nhỏ cả cái và nhỏ đến đỗ lg lại" - "Đồ ngốc, nói j v chứ"

Willy đỏ với thứ lg thì lg tuyệt đối vỡ thật tan manh nhỏ - "ng mà thật... sao đẹp và dễ vỡ v chứ" - tg nhỏ có vẻ tư tí.

"Thì chắc vì nó mang manh tg giờ nên cầm nó trên tay, tớ thấy quý khoảnh khắc ấy vô cg, và vì thế nó mới đẹp chứ" - Willy ng ng mắt vì xe lần nữa cái xinh lấ ngọc nhiều..

....

"T-Thôi, đc r, về thôi kẻo lại đói !" - "Cậu có nghĩ 2 ta nên để lại j đó cho chỗ ng ? ... ("???")... 1 ng tuyệt, chẳng hạn" - "V lg đó... Willy xuất hg tg ở đây, nhỉ ?" - "Uhm!"

...

"Nhảm lắm chỉ cho mệt" - "ng nhỏ đáp cn chứ, ng lớn đáp cn lớ thôi" - "Jeez... nhg ng có gái ta quá ko" - "chỗ ta chơ lại?" - nói nhỏ ng ngại

"Đc r, đi thôi!" - "Không đâu"

Willy đi lấy đc 2 tấm chiếu, à không, cứ như ngồi cả 1 ngày nhà hay đâu rồi cái niềm an nhiên chung qua 2 ngày tuyết.

"Dù là ngày tuyết nhưng tớ nghĩ chắc vẫn cần đc nhiều nắng... tớ nhất là ở đâu đó" - Munh bây anh tóc trắng - "Này có j ngượng cười chứ" - "Ko ko... chỉ là vì tớ là chỉ, tớ sẽ vui lắm đấy" - "Hửm?!".

[tạm biệt 2 ngày tuyết năm mà lần đầu, 2 cô cậu tích về kể khung trời cùng rất hay]

. . . .

[2 tay cậu ta nắm lấy như thể mà bảo ở lại ư, đó cũng đâu]

"Hở... Willy !?" - "Im đi.. chỉ là ta ở thể đó hô phủ ng tuyết dài cùng khi ta có thể cảm giác thôi!"

Bên j khác, cả 2 cùng chạm chung 1 chiếc áo phông to lông cừu đó & tíu tay đi về...

Willy rén đôi lúc muộn phiền & khó đãi. Munh tớ ôm cổ, cô thì đã ép tuyết lại mặt chả cưng xuống rồi đỏ hai tay cũng chiếc... à ngại "Vũ!" - "Ks~!"

Ân nhỏ thật

[Morris và Willy đang dạo biển vào đúng cuối ... ngắm cảnh lúc khi mặt đỏ buông xuống]

<Tiếng sóng xào xạc cùng tiếng nhịp chân của cậu và nhỏ bước trên nền cát trắng ngay đầu ẩm vàng cam>

Willy từng tạo chân bước về trên cát, bước đi thong thả đằng sau cô là Morris đang vừa đi vừa nhìn xuống, dấu chân cậu dần bị đè mất khi cậu nối theo dấu chân nhỏ ấy!

Đột ngột Willy dừng lại, không hay cậu luyến nx thì bị xẹp chân nhỏ thiệt - "Biển... hoàng hôn..." - nhỏ nhìn xa về phía chân trời, lòng suy nghĩ vu vơ j đó

Mà cx phải, bây giờ vậy thế này rồ lần xin lỗi tất kì ai mà... một cảm giác khó yên, hoàn miện thật.

"Jeezt... tớ phải đi thi, ừ tới nhỉ, ừ tới con mắt kia thì mới... thoải mái hơn, nhỉ?" - cậu lẩm bẩm, rồi lại chợt tắt lại khi cô hỏi vì đó.

Rồi cả 2 ng nhìn về phía nơi tiếng động mà vọng 1 dáng đứng bên thư, mặt tc sợ sệt, khi nó muốn dấu mất hút.

"Tớ... thấy một dáng nhỏ như bóng đứt ở đâu mấy hoàng hôn kia" - cậu thẫn ngẫm - "Tớ lại thấy... một dáng bởi về phía k dải mắt hết thì biến... dù o bt bởi... ngộ!" - cô o phải lại? mà trời theo dõng lướng tư ng cậu.

"cậu làm j ở đó" - cậu hỏi vu vơ - "tớ đuổi theo vì muốn ngắm hoàng hôn thật lâu... mà phải là ở liền... vì o có bị mù hay đắt liền cho đứng chân nơi ngợi đẹp kia lại."

"Còn cậu, trên đó cậu thấy j" - "Cx là hoàng hôn này o có chấm hết... nơi thời o gai là hoàng hôn đó... còn rất nhiều mây cho khoảng khắc kiểu ảnh vậy đó" - "Hửm?.."

"Liệu tại đời sống hiện, nơi tập cấp cố, cậu và tớ sẽ chạm đến cùng gặp được nhau chứ?" - cô tiến về phía sông với hai nước lên vội vàng nói to

Manh bật cười - "Có lẽ thế... nhưng tớ sẽ không để 1 nữ chiến binh đáng sợ như thế nào thì vượt qua hai đại dương" - nhỏ ngạc nhiên, xin đừng vì đc cổ nhập

"Cậu sẽ nay lâu đấy, ý thấy hoàng hôn đâu" - "Tớ cx muốn ngắm 'hoàng hôn' thật lâu như cậu thôi" - Manh chạy ra xoa nhỏ, giọng vẫy nói bé tẹ.

"Và mai... hai hai" - "Sao v, Wally" - "1 đứa sẽ đợi cao thả trên mây, 1 đứa ý lt lời thì thả ra khỏi bàn tay..." - (đứng thật) (phắt!
"KKK..." - "Toạc à... khh!"

Nếu theo nước. Neo theo mây.
Người lên và nhìn xuống.
Sống chưa liền cả. Hoàng tử mây.
Đây xa hoàng hôn nơi chiếu đời ta.
Em muốn bay, A muốn đáp.
Gặp được nhau cuối "chân vây" kia...

<Âm thanh tút tút tút tút> "Còn 15p nữa tàu đi tuyến thành nói biển Sioct xe khởi hành - quý khách vui lòng đến tàu để nv xếp xếp chỗ ngồi" - một loạt giọng loa xe đây quảnh, tôi và nhỏ hai hs mới bt chú nghe chứ ko chứ ạ ai.

Moxxis chạy loạn nhặp gấp vì phải đứng canh đồ đợi nhỏ đi vs - "Cái j lâu dữ v ta... bt thế ng đã vô xe r" - "Hai z z... chứ-" - Thằng Wally mở cửa ra là câu tg thấy vậy nv1 luôn.

...

"Nhanh lên thôi, Moxxis!" - thấy tôi ch ra nhỏ mg phải bỏ đồ đó chạy xe 1 lc - "A-ừ" - Cậu đuổi theo r về lấy đồ nhỏ mg cái đồ nhẹ nhẹ. Kết quả vì cao quá chân nhỏ cái bulo matter, cổ ph ra sau đấy tớ kệ, cả 2 hướng về tiếp cái đầu tiên.

["Làm ch đứng đi mà, toàn đi!]

...

"Má, sao mà nhiều đồ v mà có kéo xe" - một ah nv nhà ga đến khiến nó bao ng xa to bịt nửa thân, nắng gắt nửa ah - "m ph bt xoán mất kh bảo rồi thành chỉ gặt cho kịp chứ con, thế ng"

<tiếng chạp dg xe xe của bộ đội tố h xa lắm

Nhìn cô ấy mời đây ngồi đó là thg hợp lí, cậu ngồi nhìn thấy ng ah ấy giữ chân cả tàu để cậu "tẩu thoát".

Kẻo Willy chạy nhất thế, cậu đứng xoát vé ngay trên toa hàng, bận tiếp cho hộp h, ah ưu bán cái vé : Nhân nhiều - "Tiền nhỏ 2 nhóc!" - ah nói to.

"Dạ, em cảm ơn" - dạ, tôi đg thở gật đầu cảm ơn xin vé - "Dạ em cảm ơn cô nhiều" - ah ý ngạc nhiên "sao phải cảm ơn bà già ng (đi về thế chứ!)" - "Ơ, cô có thể chắc h tàu đi ạ.. nữ cô nữa"

Cả tàu (cả toa vừa) bảo cười "đó, đg thật... lalala" - "Đó em cảm ơn cô ngon thế, ơ/ giống thằng ng vẻ mới bé có lại đó em (mẹ!)" - cô Vui vẻ hất lên khoẻ ở giọt mồ hôi, như đc khen cái chuẩn lắm v.

"Ơ, Lt đời đg có sao.." - "mưa cô về cả khách" - "Dạ em... ơ, cô tới ạ... À, v em để cánh tay phải của em lại tiếp cô đg ng nhé" - Willy đg mới vào lướt Marks khoát cậu theo đuổi về phía bao lô.

"Hể!?" - Cậu ngơ ngác, chưa hiểu hiểu j, quay lại Willy đã 3 chân về khoan ngồi xâm tít mà cô gái thì cx ơ nghe - [Em nhớ đg ghét] "Hê Hô... dạ em tiếp ạ (cậu cười cười gãi đầu) - "Thế mới là nam nhi!"

Anh dính cậu đứng đây, cô thì chứng ngại nói - "Ko như xoát vé... nhanh thôi, đó đó!"

[Cái khốn mất tự ngồi xa đứ luôn].

"Hay xuống! Nó chạy hơn, đúng là một đời vai ngày hế" - cô tái tất khen cậu dù cậu đang ngồi thở hổn hể, đám ngồi mình và nhìn người. - "-Dạ" - cậu cười tự cố giọng là xuống hợp hơi đó.

"Hai con ngoan... ngay hái cho 2 đứa 1 nải nè" - "Dạ thôi-" - "Dù j cx là công sức của con mà" - Cậu đành nhận nhg tự lại vui sướng khi nhìn về ngọt lịm của chúng.

[Cậu là tâm, chao tại liệt các bác ngày đấu và hướng về tia của mình.]

Wolly bé ngay đang cô đơn một mình ở ghế ngồi, vừa thấy cậu đã quay ra giọng thì "nải chuối" vội nhanh chân mang đẩy vài mắt khiến cô thoáng đổi hồng lắc - "Ta da!" - cậu khoe.

"Uwoa... (Tưởng tâm cx bối đấu bầm banh) đây ra nhìn ngon đó v" - cậu hết hồn lấy 1 cái ghế cho nhỏ - "Lượng của tớ..." - cô ngọc nhìn - "Và nụ để thưởng cho cậu!" - "Hơi (Đỏ đỏ mặt)" - "Ngày hái nói, t nói nhe" - <Kạ!>.

"Nhà họa" – "cái là tổ quốc vị xứ và .. đời lại nhớ"
(mất tg)

* Bổ sung: "Em đi từ tới hai đời vs cuối cùng lần quá mà phát từ khởi ạ" – "Nó cũng vui –" – "Đi cuối mà chạy thật!" – Toa nói vậy!".

(tiếp)

Nói là ghế ngồi chứ thực ra nó khác nhiều so với cái hàng ghế vải của chuyến tàu bên kia nói dành cho quý tộc. Chỗ tôi đã giờ là ngồi dưới sàn gỗ của toa tàu khá cũ kĩ, bên trong có 4 chiếc võng lớn vắt ngang, ở giữa là 1 lỗ cửa sổ hình vuông lớn, gió lùa vào liên tục.

Đời khi đứa ngồi vắt lên toa ngồi chỗ, nghe lượng gì là hiểu.

Morris nhìn lũ tàu chạy chậm ngỡ ra, tay vẫn vịn chặt lỗ toa – "Hết thật" – Cậu nhìn xuống dưới độ cao này nhưng cậu mặt sẽ như người vẽ ... toa.

"Cậu muốn xem hết lúc ... hả" – "Thì nó đang chạy tới là ở giữa ... cái ..." – [Rồi thế vậy cho đủ có cho tiện cx đã ngồi ở chỗ đó đâu] Cậu nhìn chân chân vào bước lên xuống qua cái lỗ hổng tàu đó.

Hồi sau, thấy đoàn tàu sắp đi hướng 1 vòng quay ra biển"
đúng lúc mà hồi tàu "mở ra", Willy nhảy thì ngồi ra
mà tay c/ bám vào thứ gì,

"Nè, c/ đc nhảy hết tàu" - "Cảm thấy!" - cậu bé thì nhắc nhở cô.

"Qua mùa cao điểm, giờ cao điểm" - "Cái chuỗi tế-"
"Hình tớ c/ phải ai kia đâu" - Vừa nói, tàu đang trên cầu bằng thép rồi lắc 1 vài thứ ị đó.

"Kya!" - cô hoảng sợ, xanh mặt nhìn xuống chân cách 2-3 cm là 1 độ cao chân cầu rất lớn. Ko nhờ cậu về tay cô níu lại là cô đã theo luồng bị tàu xuống r.

Chân nhỏ run cầm cập ngã ngồi ra đằng sau thạ vào lòng MOMIA - "Có lt, c/ ngu hiểu, hại đồ ngốc" - cậu cốc đầu cô 1 cái.

Tay cô vx nắm lại tay cậu như sợ hãi hậu quả hết động vừa rồi.

"Tui hiểu nó phải khích.. có khi đến nhà giàu cái chết có thân nghiệm thông đồng nay.. nhưng mà.." - nói r, cậu buộc 1 sợi dây nối tay cậu với cô.

Nhờ sợ mất vì hợp hiểu - "Đ., cậu sợ là vợ ư ai

ta" - cô chỉ tay vào cặp tay khi chưa tới lại thân.

"Uhm... cảnh này lại lạy mù tịt + cho cặp nào có đứng thì tui kéo vô thôi" - "Đồ - khó - nha < hơn! >"

[. . .]

Tiếng nhịp tim qua cơ thể gầy ghò vì đá, có vẻ từ lâu chẳng được bao thì nói là sự khổ khổ của nỗi này.

Sau vụ hỏi ngụ, chẳng ai kể gì lát sau cô ngồi cố chú để tìm tui thì khá khó sau lại cái lên.

Kể sơ, bác này đi theo đó chân người sau của xóm này nhà cả đại diện huyết dẫn bảo đám hay hỏi v...
Hay anh kia là hồi nghèo nhưng có chí mới lo vượt khó để học ở thị trấn cho tới ngày đời... [nhiều chuyện từ hai thời nhau đến hồi ở khi nghiêm túc mời vợ mình rồi thoải mái... như này nè v.]

"Có khi lựa chọn cả tâm cuộc đời khi lại là bữa chỉ nhất?"
- Ừm... thì có nghĩ thế"

[cái cô chỉ cái mới cử tới ăn gì nx]

Trong đó tự biết lời các ghế xô đến này cơ. < Ực, ực, ực... hàaa!... >, "cậu nè, đó lời nữ người trên ở bị xói hay ó" - Mơn vội rót 1 ly trà đá rót từ chiếc bình quen thuộc cho nó cái lần đầy, rồi cho nhỏ đang lau mồ hôi trên trán rồi.

"A, Cannon..." - cô nhỏ nói tu tu đổ thấy thích cái j rất người hơi này, tay vẫn chấm mồ hôi với chiếc khăn hồng.

"h mới biết nhà lau nồng vất vả, nhỉ... nhìn nè, tớ mướn vải lm mà nói mà sợ với chả luôn với việc ký h nè" - Mơn tiến vào dưới chỗ gót cầu thang, cười tay khi tựa bóp lưng cho mình.

Lúc đó nhỏ gật xuống "ừm..." nhẹ nhõm 1 tiếng h lần ra - "tớ ngủ một lát nhé... ờ-ừ... mình (cô chỉ vào bắp chân đang xếp bằng của cậu h dần lim xuống - [Hơ, mệt quá à, nay nhỏ yếu xìu, ngủ j ấh... mà thôi, mình cũ mệt nx là buồn chi...], cậu nhắm mắt lại h dần thiếp đi.

.... Quay lại đất bây cả ngày...
[Chuyện đi làm thời "ngồi mùa" đó là cả cây luôn ch. 1 muỗng đá gặt từ sớm (vẫn chưa được gọi lời sống tới)]

[. . .]
"Sao cậu bt cái chỗ - cái chỗ ơ thể đó hl như vậy hả, Momo" - Cô phấn khởi như thể lâu lắm r mới thấy mt thứ vậy nhất v

"Hơi ngạ miệng đi, tui để ý có mấy ng nhậu ở chỗ vậy ... và lại cần thấy chiếc cây cổ đỏ muốn mấy thân thịn trg có hút ơ cô chứ" - "(nhỏ dao dất xg quá xa) có 1 tụ, 1 tụ với 2 con lò hia hài, giống như tụ mất v!"

"Sẽ chơi cái thấ đâu nhỉ" - "Hả" - "dưới bg cây cổ đỏ mà đi có thì ơ đi tí nào" - nhỏ tươi hất - hất - thật gà cậy đổi mới cậu đỏ bg lên.

"Momo! Nene, Momo" - "Wi - Wi - Wi - Alề?" - Ra lời cậu chỉ đứng mở... như cái hạt đãy khỏi thân cây và 1 cái khỏi nhỏ đam được chửi lại - "Người cổ từ đg khẳng, Mo - Mo - Mở hơi nè!" - nhỏ đau quá nên ơ kỉ đc mà trả đuổi cậy 1 tràn.

"Đi khoan, mất cây ta tán vy đây..." - Cô bắt mũi cậu lại, thấy cậu thở mạnh, nhỏ tự dg bóp chm mở lại luôn - "1...2...3 (nhỏ thả ra, cậu thở gấp)... sao hả, có thg j ken" - "cậu" - "Jeez... ngợ! Tui hai là người đc mũ j rõ ken... thở lắm"

< tiếng hát thật nhẹ, thật hát của cậu > Cậu ngó nghiêng xq rồi thốt lên "mùa lúa chín!" - "Lúa cx có mùi sao?" - Cậu hếch tay nhỏ chạy về phía cánh đồng đầy sương mát.

Gió đồng chiều tà thổi nhè nhẹ qua ô mặt lúa chín thiết vàng rực 1 góc dưới tầm nhìn cả 2. [Nhất bị hoà tan trong 1 dải lụa vàng v], nhỏ nghĩ khi bay qua từng ngọn lúa.

"Như thế! (giọng nữ cô cx lên theo) Ngồi xuống...
Đứng lên" (cô gật đầu phải lên nhịp cậu) - "Thế à?"
[Willy bật ngã vì hương thơm ngạt dịu mà thơ thái ngồi]

"Thơm quá! Đây là hương của lúa sao" - Willy vui mừng khôn xiết khi lần đầu được ngửi hương hơn 1 thứ vật hạt và dưới lời cắt đồng lụa thơm mà cô hoà tan vào.

[Mặt mười ở đây mãi], cô chạy từng tầng, tay lướt qua vồ vê từng hạt lúa [hoàn mới của Willy]

Cái Mona, trong mắt cậu là một cô nàng con nít tự do trong lúa, hai lần 1 cô gái quê xinh đẹp như hạt lúa ngọc trời này
[Ấn tượng của cậu về nhỏ, đính nhớ nhẹ mùa mười lúa khởi]

"Hừm... hừm... hừm hừ... hừm hừm hừm" - MO Mẫn tay đi vòng qua vòng lại đây vất có suy nghĩ 1 cái j đó, cầm cái hũ là ?, hừm hừ rồi gật đầu, hay lắc đầu hừm hừm.

Dano nằm trên bệ cửa sổ nhìn ngáp ngắn ngẩm.

[Nó đang j đấy ta ? x n], cậu thở dài "Tại sao phải khó chịu v chứ, cả giải thưởng kỹ lạ... thôi, thì nhất là ta đi "chợ cửa sổ" ".

[Cảnh hộ xé mạc lá ở fiwdi đỏ tấy cho ngày lễ sắp tới] Nào là hoa, là trang trí, đủ thứ kiểu Những cậu : đợi tới ngày mới bất ngờ...

(Quay lại kỹ về ở cuối)

"Cậu bt ko, con gái hay khó tính như thật ng rất nhạy cảm đấy bt ko" - Monis hơi tự lại

lời gợi ý đó nhg vx chưa thuyết phục lắm. - "Có lẽ vậy"

"Đợi bt là tụi nam mất lại bắt đầu tiết kiệm cho dịp này thì .... đi, nhìn ng ta vui thích thế cx để thuật" - "Tiết kiệm? ... Mà này thì có j mà vui cơ?"

"Cậu e bt j thật à?" - "Cậu z bh tớ chắc cho mẹ mình à, Monis" - "Novid, mất ... mồ côi từ nhỏ à ..." - Novid khách cảm thấy hơi hơi vì xin lỗi - "Tớ - tớ xin lỗi ... tớ e bt chuyện"

"À - à ... lần đầu của cậu x? .. ờ, nói thật ra từ 8/3 thì là ngày quốc tế phụ nữ ... cậu hiểu à chứ" - Monis hỏi ngay - "tặng quà cho con gái nào?"

"Đúng vậy .." - Novid bắt đầu luyện thuyết về mối qh của cậu với tiểu thư nọ, cx giống tuần trc về thứ gì giữa cậu với cô.

"Nè, cô gái hay đi cùng cậu ... chỉ

Monis, cậu chắc chắn phải tặng quà cho bạn ấy!" - Novid quyết tâm kêu cậu tới ai nấy phải đã được hết cả bao thứ qua.

[Đó là một chiếc tượng tặng quà cho ai cả, không chỉ là con gái, mà không chỉ luôn là nhỏ Wally đó], cậu thông chối câu nhắn nhủ nhỏ luôn ý gì một tai quen ấy nhỏ mới thể đc đấy, có lẽ cậu cx ko đồng lực biện chọn thay lời cảm ơn này.

[Morris sau đó đã kiên thấy đó chỉ là thép cho mỗi những nó toàn chỗ máy phương ái cua gái, thế quá xa lo với duy đừng của cậu...]

"Thôi-thôi đi, thôi đi... tớ và cậu ấy cx ko như 1 nhau đâu... tặng j đó liệt thường đc ai" - cậu cắt ngay vì cố tưởng tượng theo cậu ta.

"(Norrid hơi lại thở dài) Bỏ thường sao... Đúng, đời biệt là với cậu... Nhưng! Có 1 thứ chắc chắn phải là xịn và thật" - "Là gì?" - "Là tất cả của cậu dành cho bạn ấy trong mỗi quà đó" - "Tất cả sao?"

Morris lắc đầu rồi lời - "Nhưng thật chí tớ cũng e lt nhỏ ấy thích j mà" - "Nè Morris, đi với nhau lâu lắm r, có thể cậu e nhớ nhưng phải có kỉ niệm j đó chứ... cứ e ph là đánh vô tâm!"

"Wally!" - cậu nói trong đầu tới gái thân thương đó,

Rồi... ngẫm đi, hết ăn cả bao cậu (Momo) nhìn mất cái cái mặt xấu đó tượng tượng ra)" – "Thử hỏi xem có thứ gì mà có người thiếu hay muốn ạ... ạ thì thiết thực ra đc?"

[Cất cái cổ rồi ra xem nhỏ có thể đc tặng gì]

"Gaa! Nhức đầu quá... Tôi đi về trc đây" – Momo đứng dậy bỏ về trong khi Novid cố gọi cậu.

...

(quay lại)

Đứa dịch chai mão, cậu bé Dano lên nhìn như có mới thấy tới từ tìm nhân khiến nào cx phải im thin thít lặng xin lỗi – "Ng ở bà nhỏ nhiều như thế, ắt phải là ý chủ hahaa!" – <tiếng nói thanh thoát>

Cậu ngó lọng cái mặt thon thả trông, nhìn nó bé đầu lắc lắc – "À dạ, cậu trai thật tốt mắt... nếu cậu muốn nghe mật yêu dịch chiếc vòng cổ chuỗi này, nhất định!" – Cậu lắc đầu cười gượng.

[Ước ý mình có tiền kẻ, mình sẽ có thể mua này cho nhỏ mất, chắc đẹp yêu lắm], "Hả? Mắt đẹp ngắm cái quái ý v chứ... Tạch đi" – cậu đành lui vì tài chính eo hẹp.

Bẽ nhẽ . . .

"Eết... lạnh quá, tới độ gió thổi mà nghe lạnh buốt lắm luôn á mẹ!" - "Con kéo xẹp áo lên đi"

[Đẩy ra], cậu chạy nhé. Chiếc áo anh nhỏ ấy có khác "đồng phục" lạnh như vậy, và lại mấy hạt khóa nhẹ...

[Cậu nhớ lại hồi ả Willy lạnh hay gió quá thì đời đây nhờ nhấc gỡ nắm 2 bờ áo hẹp lại. Có cả chỗ lấy dây kéo lại nhưng bỏ từ lâu... Willy... nói rằng có thể mất nó do hay kéo theo thời áo...]

Hay là... Đổi mái cậu buông ngó.

. . .

[Ngày hôm sau]

<Tiếng lục xục, Willy đang ngồi dậy, tiếng vươn vai, nhếp miệng vì khó>

Nhờ đánh răng rửa mặt mà [illegible] lt [Tony Vật à, tới qua thấy chỉ cần [illegible] ngủ được, cả giấc thật bất mất], cậu vẫn nhắm mắt vì ngủ.

"Tới qua cái miếng này yên tĩnh ghê... mà ăn quá cx [illegible] tốt đâu nhỉ?" - cô lầm bầm

Mát nhẹ đượm xuống khi nhớ lại quá khứ bị chối bỏ của mình rồi nhìn lại mọi tiêu thu lệ rơi bề bộn phải nhắm mắt.

"Mình ơ xuống đây để tặng quà đầu nhé... và lại, mình còn nhớ ví buổi ăn đó nói ra mà... [đọc tâm ý]" - Vừa mang chiếc áo đựng có trao quý - [Việt j]

Momo nghe tới, chẳng hẳn rồi mà lại bất tuột thở nhỏ. Vài năm chú mới nhớ đến lúc đầu.

Từ góc nhìn của Willy, cậu như 1 tờ báo thiết ồn nhớ từ xa lắm, cậu có kết luận ơ quá là điện hơn là ng có nhớ nhất cx vì tao lười ngủ, tay lật mắt cố. "JV, Momo"

Nhớ cái giác tay cầm đang giọng xa phía ngực cô lúc đó. Vì quá xa để mà nhớ đã cay đầu khiến cậu ngơ nhắm nhiều miếng cơm.

"Đồ dễ xấu, đây kh ý làm cái hạt lò à i v hai... vào ngay - lại để người phải hổ... hức" - Đây xấu cửa lại, cx vì đang buồn mọi lý "phá đám".

Gió trời xe lạnh, cô vơ thiết bị 2 bờ áo lại nhằm nó đã đi gọi 1 cách gọn gàng bất mà cái áo khi bảy đồng.

Cô xuýt đổ "Đẹp quá,.. Mumi, cậu ơi!" - cô nở cười

đúng khi cậu chạy lại hết chỗ vậy cười thì cười đáng về đúng

cậu nắm chặt tiếp.

"T- tớ xin lỗi, có đau lắm ko" - "Đi ngủ đau chứ,

có lẽ ngta lườm thâm cái áo cả chỗ mới ướt 1 cái ko

ha" - cậu đỏ mặt lố thế ra

"Tại sao chứ? Tại sao lại là mít?" - "Thì ý là...

cậu nắm qua cx giúp đỡ tớ nhiều r, tớ- tớ muốn..

cảm ơn cậu" - "(Haha) ngốc thật, thế thì chỉ để nói

ngta ta chứ" - "bất ngờ!?" - cậu cãi ngay

"Kbg, ko chỉ v, ngày hôm nay nhờ cậu mà tớ thấy vui

lắm!" - mắt nhỏ mừng mừng tủi lại, tay nắm nhẹ cái

tay tàu ơi, thấy v cậu cx chạy lẹ.

[Cậu vài nhỏ tau lật về mắt cái ngày 8/3 của cô]

Khi xong nói ý 1 lượt đi lại về, từng bước, Willy

lại chạy đến tiếng gọi từ đằng xa xa: "Willy!!

Chúc cậu ngày QTPN 8/3 vui vẻ nha!"

[Mô! nó quên chúc ngta ai... cậu ơi cx ra đấy

lần đầu chứ..(lỡ đầu).. l-lướt ở v nhưng-nhưng ko

nhé]

[Ko xg đg gì chứ, nhỏ ngốc ng...
Là cả gái phg lắt trái tg lthai
chứ...

Nhưng mà, trg nhỏ dễ thương thật
... cái thân ng quá hợp luôn ý chứ]

Mới hồi Rồi no, khi cả 2 chạy đi tìm nvs cg cộng [Cái j thế này, ở đây k có nvs sao... làm ơ đi, mất lắm r, đi - đi về k kịp mất], cậu nghĩ tg khi lý trí bé nhắn hé mở.

[Nhỏ nay cx chm lu đi theo lwd... thôi kệ, có mắc thì chung cho nó vui... chết tiệt, m ở đâu!], cậu nhìn qua Willy đg chạy theo nhg có vẻ k hg thú lắm vì nhịn.

"Cậu R-hoả chỉ kia đi, Monnh" - cô nói rồi chỉ về phía một chú trg niên bán báo ở góc công viên.

Hỏi xg, Monni cg nhẹ chạy về chỗ nhỏ - "ở đâu -"
Cậu k đợi nhỏ hai mà xách nhỏ theo lwd và ngay

...

"Hôm nay... là ngày... quốc tế NVS hả trời" - cậu nói đến tuyệt vọng nhìn vào hàng ng dài k đếm nổi

đài nhất nhà ga nhưng đủ để tạo nơi đợi hai tg cậu.

"Thôi đó đi... có lên nào" - giọng nhỏ gọi ở hẻm i tới đâu.

chợ tôi cả xe vào hg nam nữ nhưng mg lại vx đứng dựng ngay nhau cx để ngại người, n bết tuổi ng lớn tuổi và lau.

「Ko đc, phải xem là kĩ」, cậu cố gắng nghĩ cách khi hàn cho đỡ lúc đó. Bất cách là cậu đưa tay lên vuốt nhẹ cằm của mình, bộ tỏ nơi khá nhỏ để ý.

"Cậu suy nghĩ thế khác thì cạy má-mắt ó, đỏ ngồi, đứng khá ta phải tính v chứ" - "Tuyệt kĩ vuốt cằm!" "Cái j?" - mắt cậu lóe lên - "Ng ta nói... chà cằm giúp giải quyết đó đó đấy" - Nhỏ nghiêng đầu ở hiểu, nét mặt vx chưa chịu vì nơi "lười".

"Chà cằm sao?" - Willy nhìn xg gọi nết cx mày mò theo cá tuyệt kĩ này đó của cậu ta, thậm chí còn xoa cả 2 má hay bóp đôi mỏ.

Đợg chà cất để mở mắt ra thấy vài ng nhìn mình, chỉ xoắn kĩ tới ng về phía tc ngại ngùng vì hành động kì quặc ấy, 「Mona là nam nữ giải về nờ này là đc... khó chịu quá!」

Một chị gái bước ra từ nvs nữ vừa ra là Willy rồi vào nhà đợi nơi cậu chỉ nghe 1 tiếng động cuối cùng đấy, [lần đầu thấy nhỏ thiếu nết tiểu thư như v đấy... hì], cậu cười thầm.

"Nè nhóc con ơi về lại ta về đây nhé" - ra lời tới lượt cậu à mà ơi hay - "Dạ dạ" - cậu thì rối 2 cẳng chạy tới vào bồ tiểu ngay góc buồng.

[Ôi lần tiên ơi chất đang lướt như cảm giác này... xì ìn.. dùzzz!], cậu thầm mừng đến nỗi da gà khi cx đi hết nỗi buồn này h.

Vì chị tiến ra ngoài nhanh hơn nữa, cậu ra bằng đá ngồi đợi nhỏ ra.

Mất khá, tụi chỉ cách nhau 1 bức tường nhưng nhỏ đã gặp 1 chuyện nhớ đời.

[cái đi vs tg tự của cả Willy] [Tang lúc ngồi tụ đó nhỏ cái nghĩ vài về đối chà cảm cx cx hiệu quả và cái chuyện ∓]

Đổ khá đã đi xong, ch lau chùi rồi ra thì chuyện ơ may xg ra. [Hả (giọng có hoảng nhưng cố nhẹ nhàng)! Chết r, ơ có giấy vệ sinh phòng, ở đây hết trơn r]

[Hồi ấy ng thấy cô kia cầm ng bút chú ơ... nhg mà nh
nhớ cx có bỏ vô áo hết r mà ta], cô bối rối

"Monah... [ở đây nữ ng ơ hỏi cậu ấy đc], ng ph tự
hiểu đi chứ... (nhẹ xuống)... Monah, làm ơn... Xin cậu đó
!"

[Nhớ lúc ngồi về cậu ta ơ vô NVA mới đc, đủ lí do đó
cô hết đồng nói r số cụ ngữ]

...

Bên ngoài, Monah than thở về vc đi vs cái cô gái
lâu đời là lắm - "Nè, Dano, ng bt tại sao ?... haizz"

Thấy nhỏ mèo cx bối chối giọng mít, cậu theo nó lại dáo
dát quét vài lần nữa - "Chị đi lấy giúp nè chị !" - 1 cô
lao tới vs nhắc nhở.

Cậu vừa mới lên nhìn nhau - "chào nhé" - cả 2 gật đầu mặt
nc miếng - "Nói v thôi thì này đây... phs vô thời thôi ms đc"
"Khoan đã, nhg lấy cái này"

"Đúng rồi", cậu cho con mới lên đeo lên đầu r dùng phép
biến ai cũng thật 1 mái tóc ... [cả cậu lẫn lúc giờ
gái vào NVA]

"Nè h... phải cười v bt ai nói là Willy !" - [Đg nói đi
tới đi]

"Vâ, mi meo meo ha j đó cho cô hiểu coi"

[Giá mà có Daso ở đây thì tốt bt mấy]

<tiếng mèo nhè nhẹ đủ để cho ng t chú ý>, Moanh thì cũng hết cho phi vụ xuôi xẻ.

"Daso, a ở đâu vậy" - nhỏ thì thầm. Nhưng cái đáng tiếc là sau khi cậu định tới thả giấy vào thì con mèo mới chết tiệt lại nhảy xuống vào chỗ nhỏ.

Tất cả mọi j đâu đó ai cx biết dạy được, nhưng tiếng hét "biến thái" cất lên, kịp thời lt giấy chai vô mặt gạ hắt tỉa đâu Daso tới nhỏ.

Khi xử lí xong cô vội vã ra ngoài tìm tên biến thái mà cô thoát mất "là cậu sao?" hình đây bất vô ai tính.

... [cả Moanh bị chị e đuổi te khắc]

Cậu đây ai ngấp ngay hơi cậy gấu lau tay bét xác phụ từ hàm loạn[...]

1 cái tay nhỏ nhắn nhẹ trg thời khắt ấy khiến cậu lại gặp vô ai - "làm ơn tha cho tôi, đừng mà..." - cậu bé mất hồng sợ.

"Moanh, là cậu ng sao?" - "Willy, à hả, cái t

"Ngủ lại thật tốt nhé" - "Nói bằng nhé" - cô bạn mở cặp lấy ra 1 cục n đường ăn.

"Chuyện hơi rối... tớ cảm-cảm ơn nha" - Wolly ngượng ngùng vì phải nhờ đến cậu trg tình cảnh xấu hổ như thế

"Cx cảm ơn Dao nx, đã chỉ giúp chỗ ở đâu, em giỏi quá" - "Cậu hí hửng, tớ cx vui nhỉ" - "Cậu giỏi vậy mà cx tài đáng chứ.. nhg Dao mới bt mình ở đâu, nhỉ" - cô ấn giới cơ mới

"Tớ cx bt ơi nhiều" - cậu gato - "Hở làm thế nào đc?" "Đc, chứ... ở thì..." - "Thì sao?" - "Thì tớ biết mùi của cậu mà" - "C-cậu... mùi-mùi j cơ?" - xấu hổ lắm ngỡi.

Mặt nhỏ đỏ bừng, n nhìn chợt thấy lại cái thật rõ - "Hà Hà đừng lo ta biết thừa nhé... biết mùi nhỉ, mùi cái chết hả tên khốn!"

"Nè vì tới mới ăn có 1 phần đó" - "Nhưng - vậy mà... đó khổ thiệt" - "A'a thì thôi tớ đi... đừng đến nè... AA'nan!!"

"Nè, Dao ngủ thật đấy" - Wolly bám mới nói khi mèo ta dọc có ven đường - "Ng làm đc trò mèo, ng ơ thấy ngại, ơ lại kể" - Dao nghĩ đến tớ về nhà tơ h, ko hiểu cơ chế gì cả.

[ở quán bar đó thật đặc biệt... mình tưởng ng lớn sẽ nghiêm chỉnh nhưng ai cx quấy cả, họ làm - lạm... haizz, xấu hổ quá đúm đi mất] - cô âm mất nghĩ về nó.

Đó là một phút nơi ngtn giải toả ư buồn lệ, qng tái, họ cg nhau nhảy ư điên ma quái, tạo dạy bất bìt thg và anh xa xả.

[Mình tự hỏi nếu mình đc phép làm ư hết đg kì cục mà ạ ai thấy có đc hem ?] - cô nhìn qual - "ở đây ạ có ai, hỏi đi mất tiêu à, rồi quán cx chán... mất..."

Nhớ đúng đấy nhớ lại ư trò mèo mà mấy đứa trẻ làm thế đó, cô cx tò mò, tg tâm nhỏ xu sự lời 1 sự biết thiết khó nhất nhất là ở nơi vậy, chỉ có ta với tự nhiên thế này.

Wiley nhìn nó xg qual, ạ quá thg đúng dễ thg, chỉ khí đáo nhỏ ở tg p 1 mất. Nhỏ bắt đầu làm ư trò thật tục mèo nhưu nhảy cao chữ Y và X hay tập boxing hay khúa vũ chổ ra xế đg tác "độc bản".

Daco khi nhìn thấy ổ trở lạ lẫm, nó còn nhận thấy từng con lợn của nó cx bắt đầu khò khè đổ mồ hôi hột vì lo sợ bệnh tâm thần.

Nó lùi lại đụng phải con j nhiều lông chân, đụng lên cái j đó như vuốt hổ, nó giật bắn ng chạy tung đâu cũng khi gặp ra tiếng xào xạc hồi lâu ý.

Willy quay lại. Có không khí hoá ngay lập tức khi Morris đứng đấy, ngay trc mặt cô, chân cô vẫn còn cứng đờ khi đứng trc đống mà hắn chiếm cả sóc.

"W- Willy ?!" - "H-H- Morris_ c-cậu có thấy j ko"
Morris đỏ mặt à hò vỗ thân cây đồng xanh, nuốt nc bọt.
"có j thì tôi luôn vs tớ, đừng ép lại thân quá"

[Hai nghĩ mình là cô gái điên thiệt hả, chết rồi, làm sao đây] "Cậu học mấy thứ đó ở đâu ra v" - "Cái cái mà [nó tài tàng mà có vẻ hiểu, 1 hành động gợi cảm ý đúng đời]..."

Tốt tai nhỏ đỏ lựng lên, cô nói thẳng lớp lắp, ko muốn cậu thấy vẻ hư hỏng của mình với tư 1 tiểu thư đàn cát có ăn có học.

Nhờ tưởng tới làm phép "meo" với "xuất hiện nhỏ cậu ta đó". Rồi cậu 1 phát khiến cậu ngất lìm lk.

"Sao cậu làm thì ổ, còn mà tớ làm thì cái mặt ra v... Thật bất công, hừm"

"Xin lỗi cậu, chúng ta sẽ đi thuyền thúng một lần nữa" - "Hả!? sao cơ" - Willy chớ mắt ra

"Cậu c nhớ là tớ bị văng xuống hồ từ vụ xuống đời lần đó à ... cậu còn yếu ớt lắm xuống thì vừa định đau là cái j?"

"Ha haha" - "Sao còn cười nữa nhỉ v hả?" - Willy bị trêu tớ ra lo lắng sợ hãi sẽ chơi một khi xuống đó 1 lần nữa.

"Chúng ta đi... nhưng mà để ăn thuyền thúng" - Cô lấy tay lắc vai cậu qua lại - "Nè, đừng có bị chấy mạnh chứ, đồ ngốc"

"Ko, Willy... ngta nói nó là cái thứ ăn dc đó nhé" - "Ờ, ờ" - Nó x cậu bắt tay nhỏ lời đi.

"Tới r" - Đó là 1 chiếc quán có rất vài nhỏ cái thứ vụ người với thân 2 cái chụm lại nhau rồi nx. - "(Willy lắc đầu) cậu muốn ăn thứ sao -?"

"Ngồi lại nào" - "ơ-ơ đi, Monu" - Cậu thấy dỹ chiếc cửa vào có dán rất phải là kêu "quý khách hãy ngồi vào thử!"

"Nó ở trên cạ mà lị j" - Cậu kéo mch nhỏ vài lợi - "Người giờ trò j nx v" - Đg cả quạ nhau chiếc thứ di chuyển từ ưng x mg 2 nó vài tay

[Cảnh e phs lờ đan thứ cái nhỏ mà lát ngờ vì đó là 1 phố ăn tên là "Thắng quán"]

Thế rồi đg đĩt lc xuống thì thứ tự lần vụ lại Khỏi cậu và nhỏ ngã xđ rồi.

[cái tiếp, cặp gđ cà 1 kỉ biểu "xh QK hồ nào xuống"]...

"Hửm?" - "Cái nhỏ thế?" - "Ra đây là mấy cái

Thấy ăn đc đấy à?" - Cô nhìn qua MOANS giật mình.

"Nè, MOANS, cậu sao v" - "Trà cạ mà... sao tớ có thể xg đc"

... [MOANS vật vã]

Khi đi đứt, cậu bảo "ngay tớ xả ăn đồ lại, cậu tiếp tớ nhé, làm đc" - "A... Ờ..."

Thấy nhỏ ngấu nghiến cái bánh, 1 em nhỏ tiếng quát chợ tới "chắc mấy chị đói với mới tới đây ở xó xỉ thuyền thế" - [Wolly cx hơi thắc]

[Em bé đang giải thích về ý nghĩa của cái bát thứ này. Cái gậy cắm giữa đại diện cho ng ngư dân, cái bát tượng nhận là cần cho muôn mg ra khỏi đây cả, và bát đc "đúc" khuôn cái vỏ đan để tạo cái giáo giống vỏ của thuyền đan thuyền thế.]

Nghe nói, MOANS nhìn vội tiếp thêm nhé mạo đồ ăn ra rồi lại khẩu cái nay - "Cái hãy thấy à ơi, Moans" - "Jeez... ng bị nhiễu đầu nhẹ thôi!"

[Cả thằng thốt]...

[Vị mằn mặn của cá biển sống cùng với bánh giòn rụm...]

[Tay khé ư, Wolly từng từng vì MOMO như người đàn / cái ? tới thuyền đánh cá nhỏ đâu... 1 chút nhớ cuộc tìm sống nữa]

. . .

Chuyện trên chiếc hậu.

"Cái vị đắng mặn thật mà (cảm ngắn ngủi như cái kết tuyệt hảo) phải" - cậu nghĩ nhiều.

Đó là vị vừng mặn ngắn xa lạ trong xe nhưng gần 1 phần thì lại ấn lên sát cạnh vị ngọt nghiêm. [Đái mặt nhỏ bị "đuổi" làm 1 thứ ăn sống nào ở đây sao v]

Cậu nhìn hết chiếc hộp chỗ ước số cái sót mười đời ý số những cuộc và cố nhiều để phí ra khỏi chỉ thôi mười xe cx ch lên nổi và chạy khác nào đám mây trắng đầu ngày.

Để lời nói, anh nói cậu ngủ ít vì không còn nhiều số đồng tiền hoà.

Đó là hoàng hôn ... ; như 1 cuộc chạy trốn khỏi vòng ôm mênh mông cam vàng dệt qua từ đám mây và ngọn cỏ xung quanh.

"Đẹp quá" - Cậu thốt lên.

[Thằng thằng mình chỉ nhìn thẳng vào hoàng hôn nhưng mà cảm giác được hoàng hôn dường như chiếu cả góc cái người đó đang mình đi hay là mình đi dạo theo từ Tia lý của nó thôi hi ha em tao]. "Nó đẹp nhưng tuyệt 1 cách mờ đằng biển

[Ha ha, lại đến đoạn thằng 1 lao] - Vừa nghĩ thầm xong, đánh 1 khúc cua qua cầu như có mặt trời tươi thơ cũn, xe đã hướng về hoàng hôn.

... [Sự nghĩ chuyện đời (từ đủ góc giá)]...

Thấy tao số nhìn lên cậu đó lên cái chiếc hơi cũ, cậu nhìn theo và phát hiện cái hết hạn xe đây lâu - xuyên qua xe mà ngay k để ý.

Nhìn kĩ vài thứ, mình hơi lạ quá thuộc nhưng đánh thức cơn tình cậu.

Cô bạn đồng hành của cậu, nhỏ Wally đang ngồi trên hàng ghế sau, chỗ chiếc gương tầm nhìn trong hết của cậu. Nhỏ khép nhẹ đầu gối, hai tay chắp lại để 2 bàn tay đặt nằm hướng lên trời, đặt ở lòng chân ngay hông. Lưng nhỏ cong nhẹ về phía trước ngủ gật, đầu nghiêng nhẹ và nghiêng sang 1 bên mặt.

Ánh hồng hạ trải đầu chiếu xuyên vào trong khung xe, tỏa vào ánh mắt cậu và dòng nghĩ "thiên thần nhỏ đó".

[Mình luôn nhìn kẻ ngoài về phía thời tàn xa mà quên rằng ngay bên cạnh mình, chỉ cần đổi góc nhìn, thì lại sẽ thấy có đi mình yêu quý nhỉ....] ... "Người đã để cho ta thấy được nó phải ko, hồng hồn?" - cậu thầm vái.

"Mọi người đuợc cái tác phẩm phản động của nó thì xem mới này, đặc biệt là nó cái có ngày xb là..." - viên giám sát xét tuồng từ nhà cách mạng Halix "Kích diệt" quát tháo.

Ông tra tấn ngài William để ngài khai ra bí mật cách mạng, Willy cx vì [lí do đi đây vì em đứng lên vì nhân đạo] thế mà bị bắt.

Tại phòng giam đặc biệt số 9 mà hắn gọi là "cơ hội mở cửa số 8" khi đi mai thì đoạn lên ông để mai thông tin.

Nhiều lần ông cx về vấn này cần có những lời có dụng đến phải khay

... "Thế..." - bước xuống quá với tiếng dép cũng nhịp với tiếng xích của tù nhân phòng cạl đây là Hết...
"Đứa nào tùng Rai bảo viết cái này..." - hắn chìa ra 1 mảnh giấy.

Không thể ko biết nó đó là nó mảnh giấy của Willy mà cô đã viết vào ngày hôm tr.

[Đ-đây là... tại sao nó lại ở đây... nếu hắn biết đc mình viết j thì... [tung tích hắn lm j mình]...]
- cô xám mặt cố nói đôi thở.

(Kha tiếng khào mười hạt) từ xa lúng nhỏ, hắn tì sát má sát lại vài đời mắt của sát khí nhẹ nhàng hai -
"Cô bé...c-"

"Chỉ khi nó đã 'đời'" thì nữa cứ người ơ làm được j...
nên mới 'thi hết' ở đây, ta nói đúng chứ?" - ngài William vờ mặt cười khích nhẹ hướng vô lũng sát phía trước, 1 quay lại cười với hắn.

(tiếng nghiến răng), hắn xé 1 vô nát dư mol giày tre đó đã nhàu và đầy dấu giày, tiếng giấy của chiếc mình bị xé là tai khiến nhỏ cũng thấy lo sợ. Lúc này, cô chỉ thấy thật nhìn xuống đất nhưng tai lưu nhìn vô phía ngài ấy!

"Mẹ kiếp... tao đâu nhớ à ơ, t quên m từng làm 1 nhân vật nhỏ... m là đời tao m 1 di sản đó dứt ngay đây mặt giống sao" - Hắn đạp vào ghế của ngài khiến dây xích xong lên rồi đổ 1 cái nghe nghiến thật sốt dạ.

"Vậy thì sao, ngài "hách dịch" - hụt"?"

"Ha... Ha ha ha... hay, (hắn gật gù) thế hay... m biết tác phẩm của m đây khiến tui t khó đối phó và bị chuột tụi m ơ" - Hắn gào lên cho dạ hắn lay cả phòng giam đều nghe.

"Nếu là con hồ kia, t đã có thể để dành cái cốc nó ngay lập tức để đeo có "nhẫn với chai hư" nào xx đc sinh ra..., nhưng vì là m...," – Hắn chỉ tay vào ngực ngài – "vì m là ngài William cơ lợi dân, hả!?"

"Người... thg báo Cả tối cả có số ở ai cái vào lại chưa hiểu duyệt từ ngày hồ khi mãy đã đây.. lật mặt giá, cho thì nó viết liền mới đi"

"Ko thể nào..." – "Sao... khh.. ng ơ tất tốt quyền lực người ẩn sau... đây lại là thg bạn mới ơ nhận.ra trói buộc anh vào hết tố thg thị ngữ"

Nó h hất đưa ra 1 bài ăn có dg chữ nhà xh hắc mặt số 121 – "Đó là... sao có thể" – ngài nói nặng – "Ngày mai tái phải anh người đã lừ tiền hợ với vườn, chết ta sợ đất anh sẽ cuối ng ngữ. Hắn phất áo đứng nói thì lạy bá tới cho cả phg ở mới ngày.

.....

Chưa khai hoàng hồi vì nói lần anh mất. Chỉ vì một việc nó, lại tan hợ và thoát chết ở đây cho riêng mình đã khiến mặt ng gặp ngay kiếp. Tao mới

là tại mắt kết, tại sao mắt lại viết có chữ. Nhưng nếu... mắt e chịu nổi mất]

Nhờ máy móy xe mắt và mặt đối tới lời người lạ nhìn ngay - "Con... Con (cố ngụ và buổi ấy) xin lỗi"

"Con ạ cảm xin lỗi" - cố lại đầu - "mọi đây gặp ngay hiện... chỉ tại để giờ nọn ngồi của con"

"Willy! Để gạt tại phần của mắt khác thôi!"

"Nhưng mà (tiếng hát mờ)...

"Ta mới là người có lỗi tiếng được ngay" - "Không, ngài-" "Ta là tội tình đó... cướ nhất kỳ của con" - "Sao cơ?" - Willy bất ngờ khi nghe ngài thì nhau - "V-vậy là sao?"

"Tác phẩm của con... ta đã lén đưa ra ngoài để thay lời kẻ gian toàn dân không chiết" - "Tác phẩm con quá tầm thường, chẳng đáng truyện nghệ j cả!"

"Nhưng ta thuộc nhất chiết ư j con viết mới là thứ đất thuộc ngay hiện đúng lời của chúng ta"

... [Đoạn nói chuyện về quá trình của nhất kỳ của nhỏ tự tu] ...